

อภินันทนาการ

ดินแดนแห่งสรวงสวรรค์

จังหวัดเชียงใหม่

สุรชาติ อ่อนนวล

สำเนา	ภาคบันทึก	วันที่ออก
วันออก	๕๖๓๐	๒๕๕๗
เลขที่บันทึก	๑๔๒๔๐๘๕	
หมายเหตุ	เอกสารนี้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ออกเป็นต้นไป	

ศิลปนิพนธ์เสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต^๑
สาขาวิชาออกแบบหัตถศิลป์

พฤษภาคม 2557

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Heavenly Realm

An Art Thesis Submitted in Partial Fulfillment
of the Requirement
For the Degree of Bachelor of Fine and Applied Arts
Program in Visual Art Design
May 2014
Copyright 2014 by Naresuan University

คณะกรรมการสอบศิลปนิพนธ์ได้พิจารณาคัดเลือกบุคคลที่มีความสามารถด้านศิลปะและสร้างสรรค์
ของศรีษะติ อ่อนนวลด้วยสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาส
ตรบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบหัตถศิลป์ของมหาวิทยาลัยนเรศวร

ประธาน

(อาจารย์สุรชาติ เกษปะสิทธิ)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทวีรัตน์ พรมนรัตน์)

Donne au jour

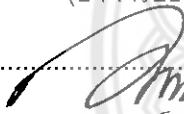
กรรมการ

(อาจารย์สมหมาย มาอ่อน)

กรรมการ

(อาจารย์ธราณิ บุญยศักดิ์เสรี)

กรรมการ

(อาจารย์อัคม พองใบรง)

กรรมการ

(อาจารย์ฐิติ สมมูลวน์อ่องก)

กรรมการ

(อาจารย์ชญาณิศ ชิงช้าง)

อนุมัติ
dr. Phayaphasi Thirithi

(ดร.สันต์ จันทร์สมศักดิ์)

คณะกรรมการสถาปัตยกรรมศาสตร์

พฤษภาคม 2557

ประกาศคุณปการ

ข้าพเจ้าขอນ้อมรำลึกในพระคุณบิดา márada ผู้ที่ให้กำเนิดและให้การอบรมสั่งสอน เลี้ยงดู ข้าพเจ้าจนเติบใหญ่มาด้วยความยากลำบากตลอดจนท่านได้สังสอนให้ทำความดีตั้งแต่ เล็กจนโตให้รู้จักสิ่งไหนผิด สิ่งไหนถูกเสมอมา จนได้มามีเป็นตัวเป็นตนของข้าพเจ้าจนทุกวันนี้และ ในวาระแห่งความสำเร็จ

ข้าพเจ้ามีมิตรที่จะลืมกล่าวขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านที่ได้เป็นอย่างสูงที่ เป็นผู้ให้ไว้ความรู้และค่อยที่นำแนวทางในการศึกษาที่อยู่อบรมสั่งสอนให้มีความรับผิดชอบและมี ระเบียบวินัย ตลอดจนให้คำแนะนำการทำศิลปะนิพนธ์ภาคเอกสารชุดนี้ให้ไปทางที่ชัดเจนและ สมบูรณ์จนสำเร็จลุล่วงด้วยดี

ท้ายนี้ขอขอบคุณเพื่อนๆ ทุกคนที่เคยให้การช่วยเหลือและเป็นกำลังใจชี้งกันและ กันในการทำงานศิลปะนิพนธ์ชุดนี้ จนสามารถลุล่วงตามความประสงค์ทุกประการ

นายสุรชาติ อ่อนวงศ์

ชื่อเรื่อง	ดินแดนแห่งสรวงสวรรค์(Heavenly Realm)
ผู้วิจัย	นายสุรชาติ อ่อนนงดล
ประธานที่ปรึกษา	ศาสตราจารย์ ทองไปร่วง
กรรมการที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทวีรัตน์ พรหมรัตน์
ประเภทสารนิพนธ์	ศิลปะนิพนธ์ ศป.บ. สาขาวิชาออกแบบห้องศิลป์
	มหาวิทยาลัยนเรศวร, พ.ศ. 2557
คำสำคัญ	ความเชื่อทางพระพุทธศาสนา

บทคัดย่อ

การสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์ภาพพิมพ์ชุดนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาค้นคว้าทดลอง หาแนวทางการสร้างสรรค์ผลงานภาพพิมพ์และนำเสนอในลักษณะมุ่งเน้นความตระหง่าน และเพื่อศึกษาไตรภูมิ สวรรค์ และการเวียนว่ายตายเกิดของสัตว์โลก โดยถ่ายทอดออกมายังกระบวนการกลวิธีภาพพิมพ์ แบบระบอบ2มิติ โดยเป็นภาพกึ่งนามธรรม / มโนคติ(Idealistic)เพื่อนำเสนอ ความงามและแนวความคิดเกี่ยวกับภพภูมิสวรรค์ เป็นการยกระดับจิตใจของผู้คนในสังคม ให้ตระหนักถึงภัยในคุณธรรมของชีวิต

จากการที่ผู้สร้างสรรค์ได้ศึกษาระบวนการสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์ ภาพพิมพ์ชุดนี้ เป็นการศึกษาการค้นคว้า เรื่องภพภูมิสวรรค์ในรูปแบบไทยประเพณีประยุกต์ ที่สื่อในทางความเชื่อ ของพระพุทธศาสนา และเป็นการทดลองการสร้างสรรค์ศิลปะในเชิงวิชาการที่ได้มีการนำกระบวนการทางกลวิธีทางภาพพิมพ์ จึงจำเป็นอย่างยิ่งต้องมีการบันทึกข้อมูล การค้นคว้าและผลสำเร็จต่างๆที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานดังกล่าว เพื่อเป็นแนวความคิดสำหรับนำไปพัฒนา การสร้างสรรค์ศิลปะต่อไป

Title	Heavenly Realm
Author	Mr.Surachat Onnual
Chairman advisor	Mr.Arkom ThongProng
Advisor	Assist.Prof.Thaveerat Phromrat
Co – Advisor	Mr.Surachat Katprasit
Academic Paper	Art thesis for Bachelor of Fine and Applied Arts (Visual Art Design), Naresuan University
Year	2014
Keyword	Believe in Buddhism

ABSTRACT

The creation of this paint making art thesis is proposed in order to conduct a research and an experiment on the methods for effectively creating prints and to present them in the highly characteristic way, including the study on Trai Bhum (Three Worlds), Heaven and the reincarnation of all living creatures, which is presented in terms of a print-making strategy with two dimensional plane relating mostly to semi-abstract or idealistic images. All in all, the strategy is completed to show the beauty and the attitude towards heaven realm and to uplift the human mind in the society to recognize the virtue of life.

After taking responsibility for this thesis for a while, the researcher has had a chance to get down to print-making art thesis process, which mainly concerns the heaven realm with applied thai traditional form demonstrating religious beliefs of Buddhism and the experiment on the creation of art in the academic field. Therefore, it is necessary to record all of the information, the research and the results carried out from the experiment so that they could be the next step of conceptual ideas for the invention of art.

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
บทบาทที่นำมาสนับสนุนในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ.....	2
วัตถุประสงค์หรือจุดมุ่งหมาย.....	2
ขอบเขตของการสร้างสรรค์.....	3
2 เอกสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้อง.....	4
อิทธิพลและภาพประกอบการสร้างสรรค์จากประสบการณ์.....	5
อิทธิพลที่ได้รับจากลัทธิศิลปะ.....	5
3 ขั้นตอนและวิธีการดำเนินงานสร้างสรรค์ศิลปะฉบับนิพนธ์.....	18
หลักการองค์ประกอบศิลปะและทฤษฎีการสร้างสรรค์.....	18
การศึกษาด้านค่าวิชาชีป.....	27
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	29
ขั้นตอนการปฏิบัติงานสร้างสรรค์.....	31
4 การรายงานผลและวิเคราะห์คุณค่าศิลปะในผลงานสร้างสรรค์ศิลปะฉบับนิพนธ์	39
ทัศนธาตุและการสร้างสรรค์ภาพ.....	39
องค์ประกอบของศิลปะในส่วนของรูปทรงกับเนื้อหา.....	40

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 บทสรุป.....	51
สรุปผลการวิจัย.....	51
บริบทนานากรม.....	52
ประวัติผู้วิจัย.....	54

สารบัญภาพ

ภาพ	หน้า
1 ภาพประกอบจากประสบการณ์.....	6
2 ถนนฟ้ายฟ่อน4.....	8
3 ถนนฟ่อน.....	8
4 ภาพผลงานศาสตราจารย์ปรีชา เถาทอง.....	10
5 ภาพผลงานอาจารย์เฉลิมชัย โมเชตพิพัฒน์.....	12
6 ภาพผลงาน Artist Denisenko	13
7 หันจ่าตุ่มหาราชิกาภูมิ.....	14
8 หันตาวดึงราชภูมิ.....	15
9 หันยามากภูมิ.....	15
10 หันคุติภูมิ.....	16
11 หันนินามารดีภูมิ.....	16
12 หันปวนนิมิตวัตตีภูมิ.....	17
13 วัสดุและอุปกรณ์.....	22
14 ภาพถ่ายจากประสบการณ์.....	27
15 ภาพถ่ายจากประสบการณ์.....	28
16 ข้อมูลจากการทัศนศิลป์.....	29
17 ภาพแบบร่างผลงานชุดที่ 1.....	31
18 ภาพแบบร่างผลงานชุดที่ 2.....	32
19 ภาพแบบร่างผลงานชุดที่ 3.....	32
21 ภาพแบบร่างมาจัดองค์ประกอบผลงานชุดที่ 1.....	33
22 ภาพแบบร่างมาจัดองค์ประกอบผลงานชุดที่ 2.....	33
23 ภาพแบบร่างมาจัดองค์ประกอบผลงานชุดที่ 3.....	34

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพ	หน้า
24 การปฏิบัติงานระยะที่ 1.....	34
25 การปฏิบัติงานระยะที่ 2.....	35
26 การปฏิบัติงานระยะที่ 3.....	35
27 การปฏิบัติงานระยะที่ 4.....	36
28 การปฏิบัติงานระยะที่ 5.....	36
29 การปฏิบัติงานระยะที่ 6.....	37
30 การปฏิบัติงานผลงานชุดที่ 2.....	37
31 การปฏิบัติงานผลงานชุดที่ 3.....	38
32 โครงสร้างขององค์ประกอบ.....	41
33 ศิลปะก่อนการสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์ที่ 4 ภาพประกอบที่ 2.....	43
34 ศิลปะก่อนการสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์ที่ 4 ภาพประกอบที่ 3.....	43
35 ศิลปะก่อนการสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์ที่ 4 ภาพประกอบที่ 4.....	44
36 ศิลปะก่อนการสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์ที่ 4 ภาพประกอบที่ 5.....	44
37 ศิลปะก่อนการสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์ที่ 4 ภาพประกอบที่ 6.....	45
38 ผลงานการสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์ที่ 4 ภาพประกอบที่ 7.....	46
39 ผลงานการสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์ที่ 4 ภาพประกอบที่ 8.....	47
40 ผลงานการสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์ที่ 4 ภาพประกอบที่ 9.....	48

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สรรค์เป็นดินแดนที่อยู่ของเทวดา เป็นโลกที่อยู่อาศัยของการละเอียดอันเป็นพิพิธ์ ที่มีรัศมีสว่างไสวรอบกายตลอดเวลา เหตุที่ทำให้มาเกิดเป็นเทวดา เพราะได้สร้างบุญกุศลไว้เมื่อครั้งยังเป็นมนุษย์ เมื่อคุบติขึ้นก็ตั้งอยู่ในวัยหนุ่มสาวทันที งดงามตลอดเวลา จนกว่าจะถึงเวลาจุติ(ดับเคลื่อน) ไม่มีความแก่บังเกิดขึ้นเหมือนในเมืองมนุษย์ วimanปราสาทคือที่อยู่อาศัยของเทวดา ล้วน มีความวิจิตรดงาม สวนภูภูมิ ความหมายโดยในเป็นสถานที่เกิดของคนสัตว์ทั้งหลาย หลังจากที่ ตายจากโลกนี้ไปแล้ว ซึ่งมีทั้ง สุคติภูมิ และทุคติภูมิ สุคติภูมิ คือ ที่อยู่ของสัตว์ที่มีความสุขมากกว่า ความทุกข์ เป็นภูมิที่เกิดขึ้นด้วยอำนาจของบุญ หรือ บุญนำเกิด เช่น มนุษยภูมิ หรือ เทวดาภูมิ ได้แก่ เปรต เดรชชาน อสูรกาย และสัตว์นรก สวนทุคติภูมิ เป็นภูมิที่อยู่ของสัตว์ที่เต็มไปด้วยความ ทุกข์ ความทรมาน ต้องอดอยากหิวโหยอยู่ตลอดเวลา ด้วยอำนาจของบาปที่ได้กระทำไว้ ดังนั้น บุญ-บาป จึงเป็นตัวผลัดันให้ต้องโคจรไปเกิดยังภูภูมิ

จากแนวคิดที่นำเรื่องนี้มาสร้างสรรค์คิลปินพน์ เพราะสิ่งเหล่านี้เป็นความเชื่อทาง พระพุทธศาสนา และตัวผู้สร้างสรรค์ก็ันบันถือพระพุทธศาสนาด้วยเหมือนกัน จึงมีความเชื่อเรื่องนี้ โดยตรงว่า เมื่อตายจากภูมมนุษย์แล้ว จะไปอยู่ภูมิที่ตนได้กระทำผลบุญกุศลหรือบาปกุศล ใน ดินเดนภูภูมิของมนุษย์/เทวดา/อภายภูมิ เช่น เมื่อมนุษย์ได้ดับไปจากโลกแล้วดวงจิตก็ไปอยู่ สถานที่ ที่ตนได้กระทำนั้น ไม่ใช่จะเป็น นรก และสรรค์

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้าในการสร้างสรรค์คิลปินพน์

สรรค์เป็นที่อยู่ของเทวดา คือโลกที่มนุษย์ธรรมดานิ่งสามารถไปได้หรือแม้แต่สัตว์ เช่นเดียวกัน ด้วยเหตุนี้จึงทำให้สรรค์ได้เข้ามายิงเข้ากับพระพุทธศาสนา ที่สอนให้มนุษย์เป็นคนดี มั่นทำบุญ ทำงาน เพื่อผลบุญของตนได้กระทำ ส่งผลให้ไปยังดินแดนสรรค์ได้ ที่มีวimanปราสาท เป็นที่อยู่ เพราะดินแดนสรรคนั้นคือดินแดนแห่งความผาสุกที่เปลี่ยนไปด้วยความตื่นทั้งปวง

บทความที่นำมาสนับสนุนในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปินพนธ์

เอกสารจากทัศนะชาติต่างๆ ควรจะทำเป็นภาพแบบนามธรรม เพราะจะสามารถเพ่งเล็งไปที่เอกสารของรูปทรงที่บิสุทธิ์โดยไม่ต้องพะวงถึงสิ่งอื่น การเพิ่ม การลด การเปลี่ยนแปลงรูปร่าง ขนาดทิศทาง และจังหวะที่ว่าง การใช้เส้น น้ำหนัก สี และลักษณะผิว จะเป็นไปอย่างอิสระ มุ่งไปสู่ความสมบูรณ์ของทรงและคุณค่าทางสุนทรียภาพโดยตรง

(ชุด นิมเดมอ องค์ประกอบศิลปะ หน้า 206)

บทความดังกล่าวเป็นสิ่งสนับสนุนการสร้างสรรค์ผลงานภาพพิมพ์ เพื่อต้องการถ่ายทอดถึงความงามของรูปลักษณ์โบราณสถาน ถ่ายทอดออกมานเป็นรูปทรงของปราสาทที่อยู่ภายใต้มิสราคร์โดยใช้เส้น น้ำหนักสี รูปทรง เป็นหัวใจหลักของผลงาน และผู้สร้างสรรค์ประทับใจจากการได้ไปสัมผัส ของรูปทรงโบราณสถานและสัตว์ต่างๆตั้งแต่เด็กจนโตที่ได้พบเห็น และสัตว์ที่มีรูปทรงอันหรูหราที่มีลักษณะเด่นที่อาศัยธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในการใช้ดำรงชีวิตและทุกสิ่งทุกอย่างย่ออมมีการค่อยๆเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา ซึ่งเป็นเรื่อง pragmatics ปกติในระบบธรรมชาตินั่นเอง

ในส่วนรูปทรงที่เป็นเอกสารลักษณ์ของโบราณสถาน ที่มีลักษณะต่างๆของเส้น สี เสียง ของการเคลื่อนไหว อารมณ์ความรู้สึกที่สมผัสเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้สร้างสรรค์ให้เป็นสิ่งในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะออกมานในลักษณะจินตนาการของตนเอง จากความรู้สึกภาพใต้จิตสำนึกตัวเอง ดังนั้นผู้สร้างสรรค์จึงนำความรู้สึกนี้มาสร้างสรรค์ขึ้นงาน และแสดงออกมานเป็นงานศิลปะด้วยกลวิธีทางเทคนิคภาพพิมพ์ และวัสดุสื่อผสมที่เป็นรูปแบบลักษณะเฉพาะตน เพื่อให้ผลงานที่สำเร็จตามเป้าหมายที่ได้วางไว้ให้มากที่สุด

วัตถุประสงค์หรือจุดมุ่งหมาย

1. เพื่อศึกษาด้านค่าวาทัดลงหาแนวทางการสร้างสรรค์ผลงานภาพพิมพ์และนำเสนอในลักษณะมุ่งมองเฉพาะตน
2. เพื่อศึกษาเนื้อหาพุทธปรัชญาไตรภูมิ สวรรค์ และการวิเคราะห์ความคิดของสัตว์โลก โดยถ่ายทอดออกมายังกระบวนการทางเทคนิคภาพพิมพ์ในแบบบรรณาบ 2 มิติ โดยเป็นภาพกึ่งนามธรรม / มโนคติ (Idealistic)
3. เพื่อนำเสนอความงามและแนวความคิดเกี่ยวกับภาพภูมิสวรรค์ เป็นการยกระดับจิตใจของผู้คนในสังคม และเพื่อให้ทราบนักสำนักในคุณธรรมของชีวิต

ขอบเขตของการสร้างสรรค์

1. เป็นผลงานมีลักษณะเป็นภาพพิมพ์ 2 มิติ โดยสร้างแม่พิมพ์ด้วยเทคนิคล่องลึก จากการสร้างร่องรอยบนแผ่น Acrylic หรือแผ่นโลหะเป็นแม่พิมพ์ ต่อจากนั้นพิมพ์บรรยายกาศลงพื้นหลังด้วยเทคนิคแม่พิมพ์กระดาษ (Paper block)
2. เป็นภาพพิมพ์ ในลักษณะกึ่งนามธรรมแบบมโนคติ, อุดมคติ(Idealistic)
3. เป็นผลงานภาพพิมพ์ที่มีแนวคิด แสดงรูปแบบ เนื้อหาและกลวิธีเฉพาะตัว ทางด้านเทคนิคภาพพิมพ์ เน้นทัศนะญาตุของ จุด เส้น น้ำหนักสี
4. เป็นภาพพิมพ์เทคนิคร่องลึก (dry point) ลงบนกระดาษ (paper) ตอนหลังนี้ได้มีการปรับเปลี่ยนกลวิธีเป็น เทคนิค Hardground ลงบน paper เพื่อให้ตัวซึ้นงานสมบูรณ์ตามจุดมุ่งหมาย และแสดงถึงอารมณ์ของเส้นและบรรยายกาศโดยรวมจนทำให้เกิดความรู้สึกถึงเรื่องราวในรูปแบบภาพภูมิของมนุษย์/เทวดา/อบายภูมิ และมีคุณค่าความงามในรูปลักษณะของภายในงาน โดยมี ห้อง รูปทรงของสถาปัตยกรรมของวัด อุโบสถ วิหาร เจดีย์ รูปทรงสัตว์และน้ำหนักสี น้ำหนักของเส้น ถ่ายทอดออกมายังลักษณะความเป็นเฉพาะตัว

บทที่ 2

แนวความคิดการสร้างสรรค์ และเอกสารที่เกี่ยวข้อง

โดยส่วนตัวเป็นคนชอบในความเชื่อเรื่องสวรรค์ นรก เชื่อในคำสอนและ ปรัชญาทางพระพุทธศาสนา ซึ่งเป็นความเชื่อและเป็นพหุหนึ่งในคติของศาสนาต่างๆ เช่น ศาสนาญุดาย์ ศาสนาพุทธ ศาสนาคริสต์ และอิสลาม อันเป็นสถานที่ตอบแทนคุณงามความดีของมนุษย์ที่ได้ทำไปเมื่อครั้งที่ยังมีชีวิตอยู่บนโลก แล้วในความเชื่อในสวรรค์ของพระพุทธศาสนาเราคือภูมิหรือดินแดนที่มีอารมณ์เดิมด้วยดี จำแนกออกได้เป็น 6 ชั้น คือ จัตุมหาภูมิ ดาวดึงสาภูมิ ยามาภูมิ ดุสิตภูมิ นิมมานรีภูมิ และ ปวนมนิตรสวัสดิภูมิ สวนนราศาสนาพุทธเชื่อกันว่าผู้ที่บำบัดจะต้องไปเกิดและถูกลงโทษตามคำพิพากษาของมัจจุราช มีชื่อเรียกหลายชื่อ เช่น ยมโลก มฤตยูลok ฯลฯ "ไตรภูมิพระร่วง" มีหลักยี่ห้อเรียกได้แก่ "ไตรภูมิพระร่วง" "เตภูมิกถा" "ไตรภูมิกถा" "ไตรภูมิโลกวินิจฉัย" และ "เตภูมิ โลกวินิจฉัย" เป็นวรรณคดีพุทธศาสนาที่แต่งในสมัยสุโขทัยประมาณ พ.ศ. 1888 โดยพระราชนำรักษ์ในพระยาลิไท รวบรวมจากคัมภีร์ในพระพุทธศาสนา มีเนื้อหาเกี่ยวกับโลกสัมภูติ ที่แบ่งเป็น 3 ส่วน หรือ ไตรภูมิ ได้แก่ กามภูมิ รูปภูมิ และอรุปภูมิ วรรณคดีเรื่องนี้มีเนื้อหาเกี่ยวกับ คติความเชื่อของชาวไทย เป็นจำนวนมาก เช่น นรก สวรรค์ การเวียนว่ายตายเกิด ทวีปทัศน์ (เช่น ชมพูทวีป ฯลฯ) ระยะเวลา กปีกัลป์ กลีบุค การล้างโลก พระศรีอาริย์ มหาจักรพรรดิราช แก้วเจ็ดประภา ฯลฯ

ประวัติไตรภูมิพระร่วง เป็นพระราชบัญพันธ์ของพระมหาธรรมราชาลิไท ซึ่งแต่งขึ้น เมื่อ วันพุธที่สุดที่ ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๔ ปีรากา ตรงกับวันพุธที่สุดที่ 4 มีนาคม พ.ศ. 1864 (ปีเก่า) จ.ศ. 683 น.ศ. 1243 เป็นปีครองราชย์ที่ 6 โดยมีพระประ升ค์ที่จะเทศนาโปรดพระมารดา และเพื่อ จำเริญพระอภิธรรม ไตรภูมิพระร่วงเป็นหลักฐานชั้นหนึ่งที่แสดงให้เห็นถึงพระปรีชาสามารถอย่าง ลึกซึ้ง ในด้านพุทธศาสนาของพระมหาธรรมราชาลิไทที่ทรงบรรลุข้อความต่างๆ ในคัมภีร์ พุทธศาสนา นับแต่พระไตรปิฎก อรหัตคถ ภูมิ และการพิเศษต่างๆ มาเรียบเรียงขึ้นเป็น วรรณคดีโลกศาสตร์เล่มแรกที่แต่งเป็นภาษาไทยเท่าที่มีหลักฐานอยู่ในปัจจุบันนี้ ทั้งนี้ อ.สินชัย กระบวนการแสดง ได้ใช้เคราะห์เหตุผลการแต่งไตรภูมิพระร่วงของพระมหาธรรมราชาลิไท ว่าจะเกี่ยวข้อง กับเรื่องการเมืองด้วย เนื่องจากไตรภูมิเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับนรก-สวรรค์ สอนให้คนรู้จักการทำความดีเพื่อจะได้ขึ้นสวรรค์ หากแต่ได้ทำชั่วประพฤติตนผิดศีลก็จะต้องตกนรก กล่าวคือ ประชากร

ในสมัยที่พระมหาราชชาลีไทปกรองนั้นเริ่มนิมากขึ้นกว่าแต่ก่อน ทำให้การปกรองบ้านเมืองให้สงบสุขปราศจากโจรผู้ร้ายเป็นไปได้ยากยิ่งขึ้น การดูแลของรัฐก็ไม่อาจดูแลได้ทั่วถึง พระมหาราชชาลีเท่านี้ได้คิดนิพนธ์วรรณกรรมทางศาสนาเรื่องไตรภูมิพระร่วงซึ่งมาเพื่อที่ห้องการสอนให้ประชาชนของพระองค์ทำความดี เพื่อจะได้ขึ้นสวรรค์มีชีวิตที่สุขสบาย และหากทำความชั่ว ก็จะต้องตกนรก ด้วยเหตุนี้วรรณกรรมเรื่องไตรภูมิจึงเป็นสิ่งที่ใช้ควบคุมทางสังคมได้เป็นอย่างดียิ่ง เพราะสามารถเข้าถึงใจทุกคนได้โดยมิต้องมีอุக្យบังคับกันแต่อย่างไร

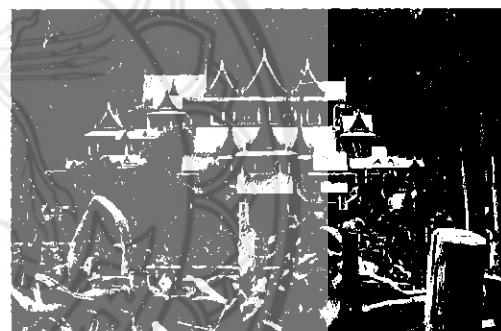
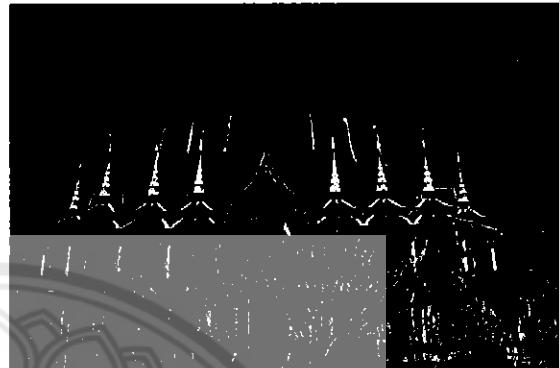
เนื้อหา

ไตรภูมิพระร่วงเป็นวรรณกรรมทางพุทธศาสนาที่กล่าวถึงภูมิ (แดน) ทั้ง 31 คือ กามภูมิ 11, รูปภูมิ 16 และอรุปภูมิ 4 ซึ่งมีเนื้อหาพรรณนาถึงที่อยู่ ที่ตั้ง และการเกิดของมนุษย์ สัตว์นรก เปρต อสุรกาย และเทวดา ที่ตั้งเหล่านี้มีเอกะสุเมรุเป็นหลัก เข้าพระสุเมรุนั้นตั้งอยู่ท่ามกลาง จักรวาล มีทิวเขาและทะเลล้อม ทิวเขามีชื่อต่างๆ ดังนี้ 1. ยุคุนธ 2. อิสินธ 3. กรวิก 4. สุทัศน์ 5. เนมินธ 6. วินันตอก และ 7. อัศกวรรณ ซึ่งเป็นเขารอบนอกสุด ทิวเขาเหล่านี้รวมเรียกว่าเขาสัตตบrix กัณฑ์ ส่วนที่ห่างไกลรายล้อมอยู่ 7 ชั้น เรียกว่า มหาที่สีทันดร ถัดจากทิวเขากัณฑ์วรรณขอมาเป็น มหาสมุทรอยู่ทั่วทุกด้าน แล้วจะมีภูเขาเหล็กกันทะลุน้ำร้อนเรียกว่า ขอบจักรวาล พื้นไปนอกนั้น เป็นนอกข้อบังคับจักรวาล

จากการที่ตัวผู้สร้างสรรค์ เองได้ศึกษาภาพภูมิไตรภูมิและมีความประทับใจของโลกภาพ ภูมิที่มีรัศมีสว่างไส้รอบกาหยตลอดเวลา มีความงดงามตลอดเวลา มีที่อยู่เป็นวิมาน ปราสาท เสี้ยวผ้าเป็นพิพย์ วิจิตรดงงาม บังเกิดขึ้นให้สวยงามแก่กรรมแต่ละวัน ก็มีการเที่ยวเพลิดเพลินบันเทิง อยู่กับการชมสวน มีอาหารเป็นพิพย์บังเกิด ดินแดนแห่งนี้ก็คือสวรรค์ จึงทำให้ผู้สร้างสรรค์เกิด จินตนาการที่ออกแบบ จากจิตใต้สำนึก โดยอาศัยการอ่าน การดู และฟัง ตาม จากสื่อรอบๆ ตัวเรา และผู้รู้จันได้รับความรู้ เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติงานให้ได้ผลสำเร็จตามความต้องการ

สรุปจากที่ผู้สร้างสรรค์ได้ศึกษาเรื่องราภาพภูมิไตรภูมิ มี 31 ภพภูมิ ทำให้เกิด จินตนาการของสวรรค์ วิมานปราสาทที่อยู่ของเทวดาและเมฆบรรยายกาศบนสวรรค์เป็น แรงผลักดัน ให้เกิดแนวคิดของสวรรค์ถ่ายทอดออกแบบเป็นรูปแบบทรงวิมาร්ප拉斯 แบบที่มีรูปทรง ที่แปลกใหม่ไม่เหมือนใคร ตามจินตนาการของผู้สร้างสรรค์เอง

ภาพข้อมูลประกอบการสร้างสรรค์จากประสบการณ์

บทที่ 2 ภาพประกอบที่ 1

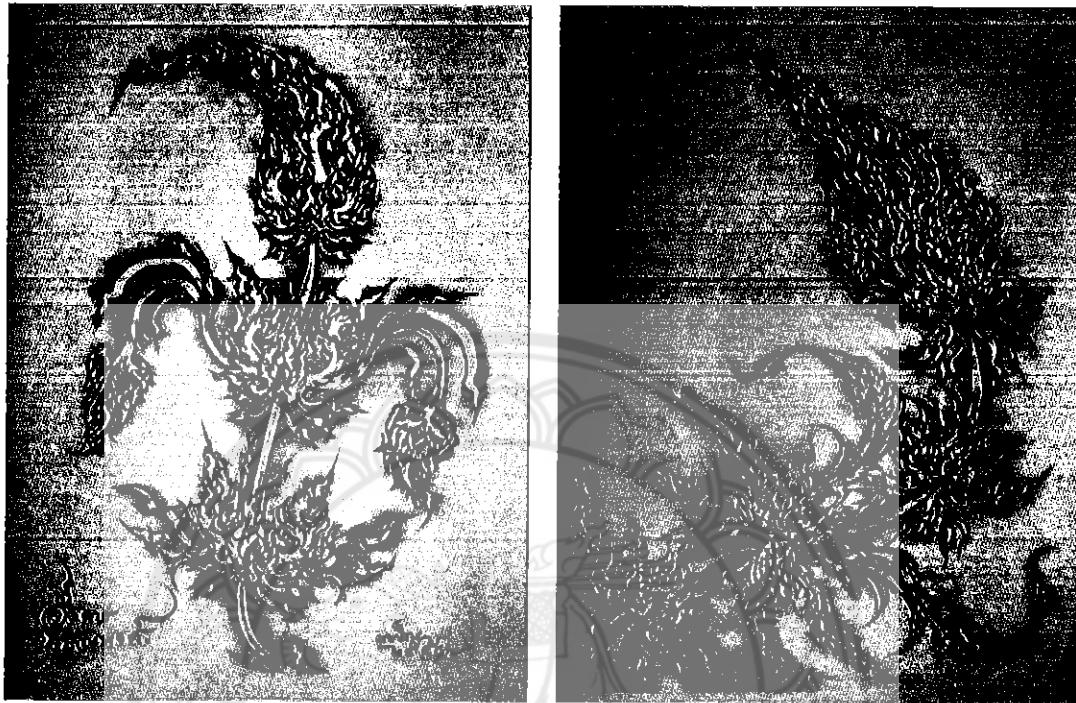
อิทธิพลภาพนี้แสดงความประทับใจของโครงสร้างของวัดที่มีเอกลักษณ์ของวูบทางโบราณจากการได้สัมผัสสถานที่จริง จึงหันมาปรับเปลี่ยนแบบของการสร้างผลงาน

อิทธิพลที่ได้รับจากลัทธิศิลปะ

ท่านอาจารย์ อังคาร กัลยาณพงศ์ ซึ่งได้รับการประ賛ศยกย่องเชิดชูเกียรติเป็นศิลปินแห่งชาติ สาขาวรรณศิลป์ (กวนิพนธ์) ประจำปี พุทธศักราช ๒๕๓๗ว่า เป็นผู้สร้างสรรค์กีนิพนธ์สมัยใหม่ให้แก่วรรณศิลป์ไทย โดย Zubeevitthunbaranศิลป์ไทยให้เติบโตสอดคล้องกับวรรณศิลป์ร่วมสมัยโดยการศึกษาวรรณศิลป์จากภารีโบราณเพื่อเข้าใจแก่นแท้ของสุนทรียะทั้งด้านความงามและความคิด และนำความเข้าใจนี้มาเป็นฐานรองรับการสร้างสรรค์วรรณศิลป์เฉพาะตนขึ้น และงานภาคเขียนเกรยองของท่านอาจารย์อังكارเป็นการใช้เกรยองได้อย่างอิสระที่สุดและรัดเร็วไม่กว่าท่าน จะปัดเป็นดอกไม้ กนก หรือจะเขียนรูปคน สามารถเขียนได้อย่างเป็นคิสระ เหนือความเป็นเกรยอง ซึ่งงานที่ออกมายังมีความหมายเต็ม เปี่ยมไปด้วยพลังความรู้สึก ซึ่งไม่มีใครเหมือน และไม่มีครการทำได้เหมือนอย่างท่าน

ผู้สร้างสรรค์ได้หาแนวทางและแรงบันดาลใจ จากท่านมาเป็นแบบอย่าง โดยนำจุดเด่นในงานภาคเขียนเกรยองซึ่งมีความอ่อนช้อย เชี่ยบคม มีความเป็นอิสระ มาเป็นแนวทางในการสร้างสรรค์ผลงานภาพดังต่อไปนี้

บทที่ 2 ภาพประกอบที่ 2

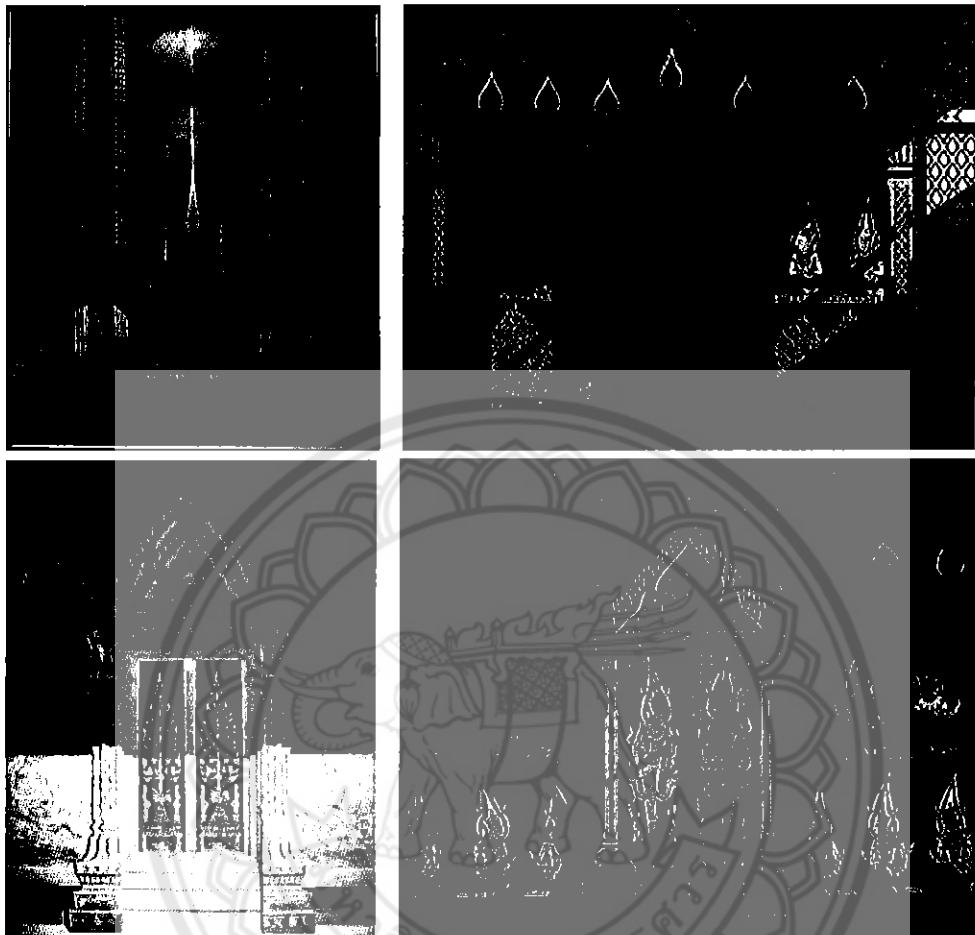
"กนกฟ้ายฟ่อน 4" ปี 2550, ชาร์โคล์บันกระดาษ 39.5 x 54.5 ซม.

"กนกฟ้อน" ปี 2543, ชาร์โคล์บันกระดาษ 54.5 x 79 ซม.

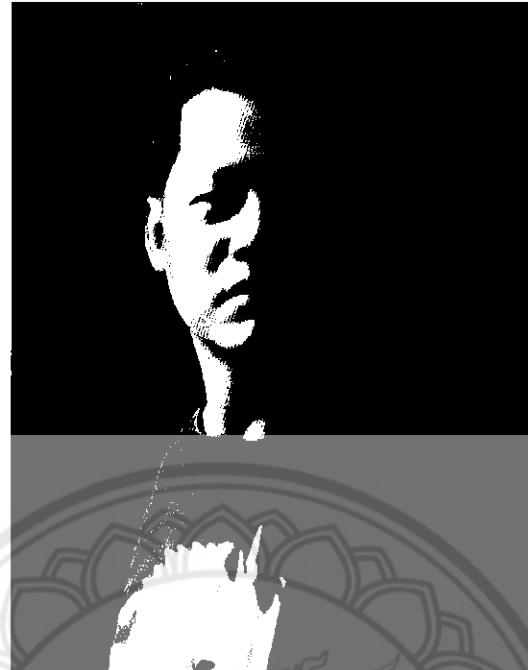
ศาสตราจารย์ปีริชา เถาทอง ปัจจุบันอายุ ๖๑ ปี เกิดเมื่อวันที่ ๒๗ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๔๑ ได้รับการประกาศยกย่องเชิดชูเกียรติ ศิลปินแห่งชาติ สาขาหัศนศิลป์ (จิตรกรรม) ประจำปี พุทธศักราช ๒๕๕๒ และเป็นศิลปินหั้นเยี่ยม สาขาจิตรกรรม ๒๕๒๒ ส.บ. (เกียรตินิยมอันดับ ๒) สาขาจิตรกรรม คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ศ.ม.สาขาจิตรกรรม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มีอุดมการณ์سامประการในการดำเนินชีวิตด้วย การสร้างสรรค์ผลงาน ประการแรกคือให้การศึกษา ต้องนำเข้าความรู้ทางศิลปะสู่สังคม ประชาชน และทำงานเพื่อสาธารณะก์ทำอย่างตั้งใจและมีระบบการทำงานค้นคว้าวิจัยตามเจทย์ที่ได้มามา ใช้ องค์ความรู้อย่างคุ้มค่าแก่สังคม ประการที่二คือการทำงานศิลปะเพื่อศิลปะที่เป็นแนวทางของ ตนเอง ซึ่งก็ได้มีการพัฒนามาตลอด นับตั้งแต่ค้นพบทฤษฎีแสงเงา ที่สำคัญไม่ยึดติดในรูปแบบกับ งานเก่า และสร้างสรรค์ผลงานใหม่ ๆ อยู่เสมอ

ซึ่งผู้สร้างสรรค์ได้นำแนวทางและแรงบันดาลใจ ของศาสตราจารย์ปีริชา เถาทอง มา เป็นแบบอย่าง โดยนำลวดลายของลายไทยและการจัดองค์ประกอบของท่านมาเป็นแนวทางในการ สร้างสรรค์ผลงานภาพพัฒนาไป

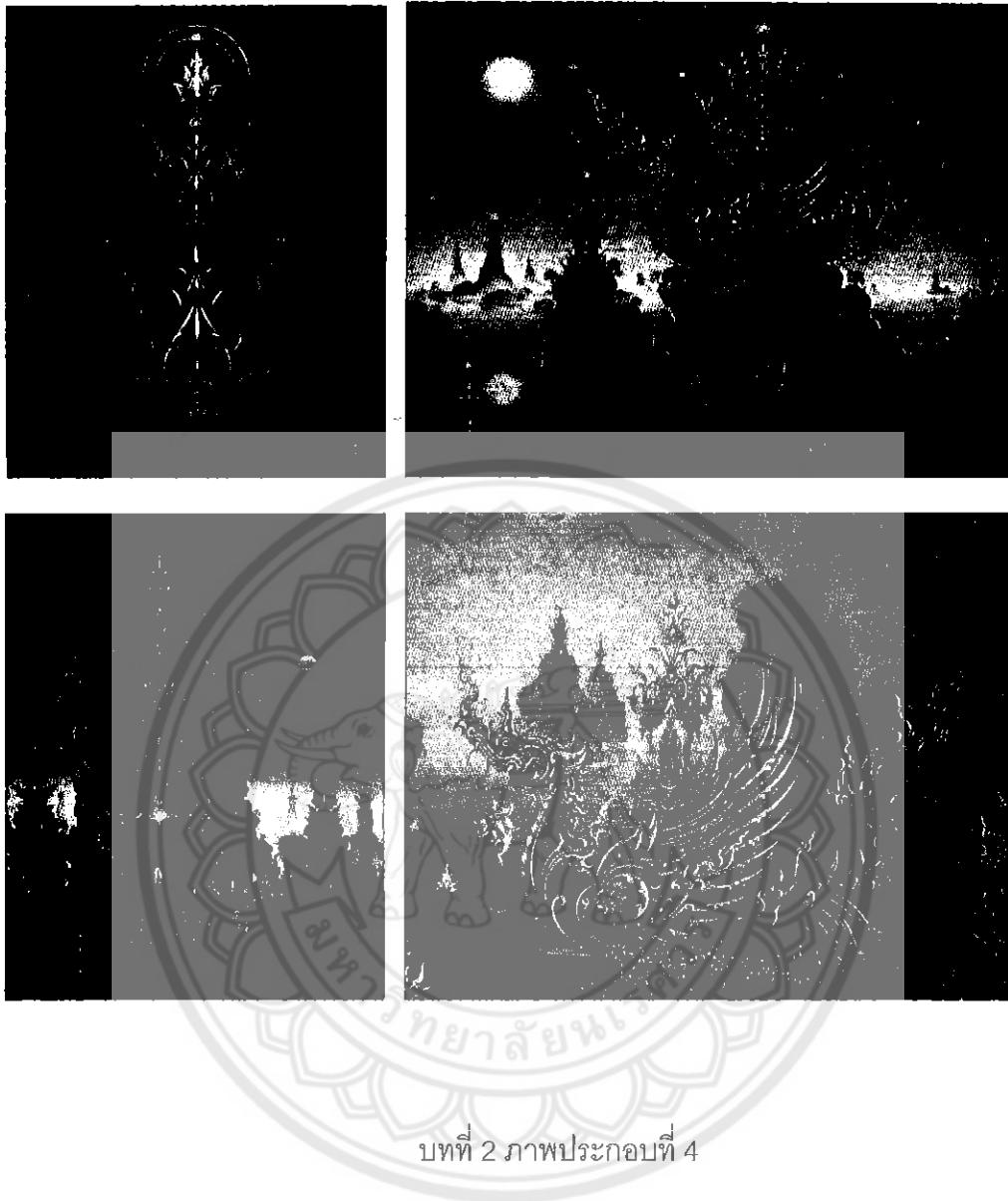
บทที่ 2 ภาพประกอบที่ 3

<http://thaimisc.pukpik.com/freewebboard/php/vreply.php?user=panakornart&topic=97>

อาจารย์เฉลิมชัย โมekitipitawan (เกิด 15 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2498) เป็นจิตกรไทยมีผลงานจิตกรรวมไทยหลายผลงาน เช่น ภาพจิตกรรวมไทยในอุโบสถวัดพุทธประทีป กรุงлонดอน ประเทศอังกฤษ, เรียนภาพประกอบพราวนิพนธ์ พระมหาชนก และผลงานศิลปะที่ วัดร่องขุ่น ซึ่งมีทั้งงานสถาปัตยกรรม, ประติมากรรมปูนปั้น และงานจิตกรรวมไทย ได้รับการยกย่องเป็นศิลปินแห่งชาติ สาขาทัศนศิลป์ (จิตกรรวม) ในปี พ.ศ. 2554

ซึ่งผู้สร้างสรรค์ได้หาแนวทางและแรงบันดาลใจ ของอาจารย์เฉลิมชัย โมekitipitawan มาเป็นแบบอย่าง โดยนำบรรยายกาศพื้นหลังและรูปทรงสถาปัตยกรรมของท่านอาจารย์ มาเป็นแนวทางในการสร้างสรรค์ผลงานภาพดังต่อไปนี้

บทที่ 2 ภาพประกอบที่ 4

<http://blog.revolgroup.com/wp-content/uploads/2011/03/Chalermchai-004.jpg>

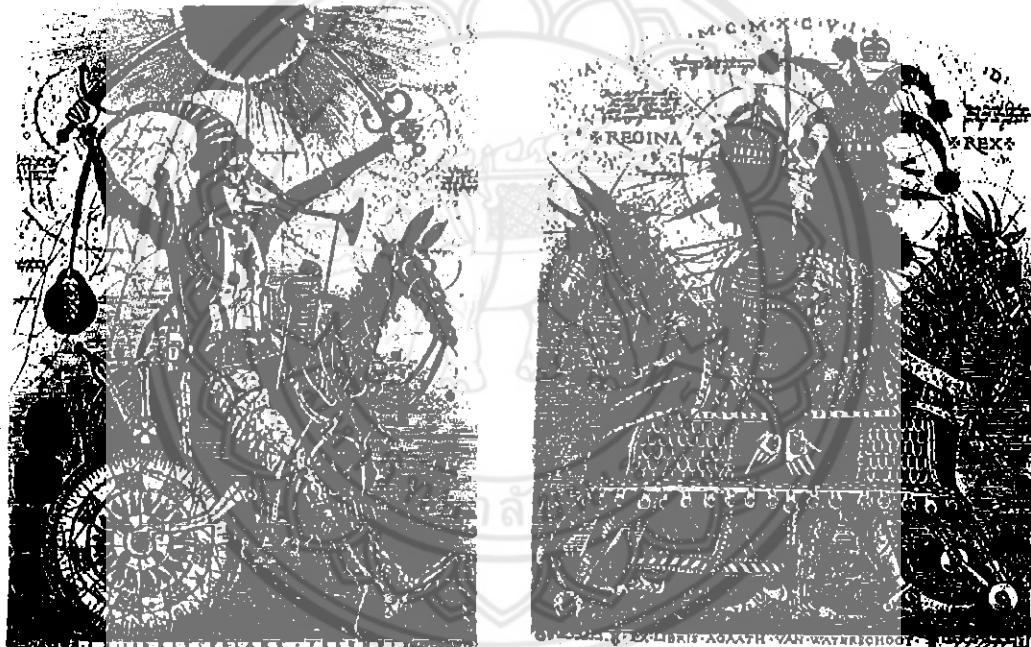
http://coin-thai.blogspot.com/2011/12/blog-post_2461.html

Artist Denisenko (France)

Denisenko ศิลปินชาวฝรั่งเศส ลักษณะเด่นของผลงาน เป็นลายเส้นกราฟิกที่ใส่จิตนำการ ของนักบุญสมเด็จปีเตอร์และนักบุญแพทริค ลักษณะเด่นของผลงาน เป็นลายเส้นกราฟิกที่ใส่จิตนำการ ของนักบุญสมเด็จปีเตอร์และนักบุญแพทริค

ซึ่งผู้สร้างสรรค์ได้หาแนวทางและแรงบันดาลใจ ของ Denisenko ศิลปินชาวฝรั่งเศส มาเป็นแบบอย่าง โดยนำลายเส้นจิตนาการ และดูค่า�้ำหนักของเส้นที่ทำให้เกิดรูปทรงขึ้น มาเป็นแนวทางในการสร้างสรรค์ผลงาน

ภาพผลงานศิลปิน

บพที่ 2 ภาพประกอบที่ 5

https://www.facebook.com/cinoud/media_set?set=a.4196207196993.162456.1639133449&type=1

ดังนั้นในศิลปินพื้นเมือง ผู้สร้างสรรค์ได้รับอิทธิพลจากรูปแบบ ศิลปะไทย ประเพณีประยุกต์จากศิลปินดังกล่าว และศิลปินชาวฝรั่งเศสในรูปแบบของลายเส้นจิตนาการ แล้ว ได้ศึกษาเรื่องศิลปะไทย เรื่องโบราณสถานภายนอก ภายนอกห้องเรียน ภายนอกห้องเรียน ของจริงและจากการศึกษาทั้งในและนอกห้องเรียน

แนวความคิดในการสร้างสรรค์

ผู้สร้างสรรค์ได้รับความรู้และความเข้าใจ จากการศึกษาหนังสือไตรภูมิ สารคดี จักรวาล และความเชื่อของตนเอง เมื่อได้อ่านหนังสือไตรภูมิ จึงเกิดจินตนาการของวิมานของ สวรรค์ที่อยู่อาศัยของเทวดาแต่ละชั้น เช่น ชั้นจาตุมหาราชิกาภูมิ ชั้นตาติงสาภูมิ ชั้นยาภูมิ ชั้นดุสิตภูมิ ชั้นนิมมานารถภูมิ และ ชั้นปรมินมิตาสวัตตีภูมิ โดยนำสิ่งเหล่านี้มาเข้ามายังสถาปัตยกรรม ไม่รายสถานมาคิดเป็นรูปทรงใหม่ในรูปแบบเฉพาะตน

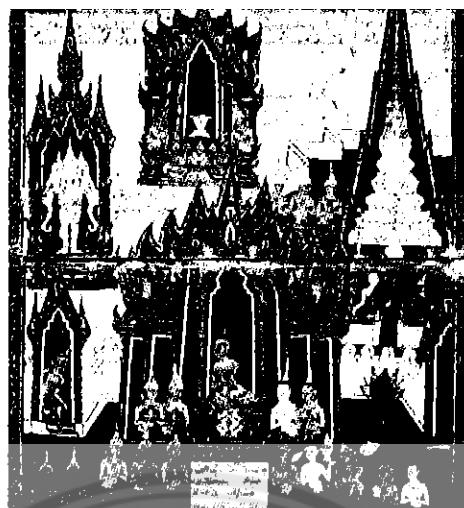
ภาพประกอบสวรรค์แต่ละชั้น

ที่ 2 ภาพประกอบที่ 6 <http://board.postjung.com/530557.html>

ชั้นจาตุมหาราชิกาภูมิ

เป็นที่อยู่ของเทพยดานางฟ้า มีท้าวนหาราช ๔ พระองค์ปักครอง คือ ท้าวऋषี มหาราช ท้าววิรุพหกมหาราช ท้าววิรูปักษ์มหาราช ท้าวเวสสุวัณมหาราช (ท้าวกุเวร) อายุ ๕๐๐ ปี ทิพย์ (๙ ล้านปีมนุษย์)

บทที่ 2 ภาพประกอบที่ 7 <http://board.postjung.com/530557.html>

ชั้นตาวติงสาวนี

ที่เรียกว่า ไตรตรึงษ์หรือดาวดึงส์ เป็นเมืองใหญ่มี ๑,๐๐๐ ป่าตุ มีพระเกศจุพามณี เจดีย์ มีไม้ทิพย์ ริม ปาริชาตกัลปพฤกษ์ สมเด็จพระอมรินทรราชเป็นผู้ปกครอง อายุ ๑,๐๐๐ ปี ทิพย์ (๓๖ ล้านปีมนุษย์)

บทที่ 2 ภาพประกอบที่ 8 <http://board.postjung.com/530557.html>

ชั้นยามากุ米

เป็นที่อยู่ของเทพยดาผู้มีแต่ความสุขอันเป็นทิพย์ มีทักษิยามเทวราชเป็นผู้ปกครอง อายุ ๒,๐๐๐ ปีทิพย์ (๑๔๔ ล้านปีมนุษย์)

บทที่ 2 ภาพประกอบที่ 9 <http://board.postjung.com/530557.html>

ชั้นดุสิตภูมิ

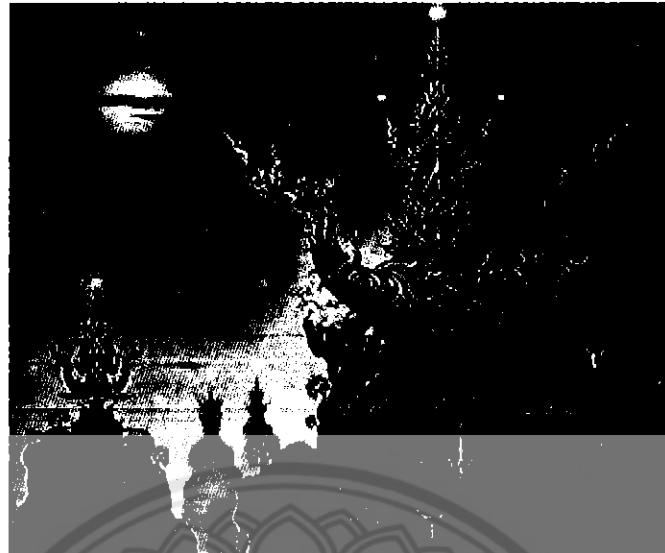
เป็นที่อยู่ของเทพเจ้าผู้มีความยินดี เช่นเป็นนิจ มีท้าวสันดุสิตเทวราชปกครอง
อายุ ๔,๐๐๐ ปีพิพิธ (๕๗๖ ล้านปีมนุษย์)

บทที่ 2 ภาพประกอบที่ 10 <http://board.postjung.com/530557.html>

ชั้นนิมมานรดีภูมิ

เป็นที่อยู่ของเทพเจ้าผู้ยินดีในการคุณอารามณ์ ซึ่งแพร่หลายตามความพอดี มี
ท้าวสุนิมมิตเทวราชปกครอง อายุ ๔,๐๐๐ ปีพิพิธ (๕๓๐๔ ล้านปีมนุษย์)

บทที่ 2 ภาพประกอบที่ 11 <http://board.postjung.com/530557.html>

ขั้นปรนิมิตวัตตีภูมิ

ที่อยู่ของเทพเจ้าซึ่งเสวยกามคุณอรามณ์ แบ่งเป็น ฝ่ายเทพยดา มีท้าวปรนิมิต เทวราช ปักครอง กับ ฝ่ายมารมีท้าวปรนิมิตวัตตีมาราธิราชาเป็นผู้ปักครอง อายุ ๑๖,๐๐๐ ปีทิพย์ (๙,๒๑๖ ถึงปีมนุษย์)

สรุปที่มาของแนวความคิดการสร้างสรรค์

จากแนวคิดที่ข้าพเจ้านำเรื่องนี้มาเพราะสิ่งเหล่านี้เป็นความเชื่อทางพระพุทธศาสนา และจากการศึกษาค้นคว้าในไตรภูมิพระร่วง หนังสือธรรมะ สารคดี และโบราณสถาน เช่น วัด โบสถ์ วิหารทำให้มีความชอบและประทับใจในรูปทรงของโบราณสถานที่มีทั้ง เส้น สี นำหนักของโบราณสถาน ในรูปแบบงานไทยประเพณีประยุกต์ เกิดจินตนาการในดินแดนภูมิของมนุษย์/เทวดา/obbyกูมิ เช่น เมื่อมนุษย์ได้ดับไปจากโลกแล้วคงจิตก็ไปอยู่สถานที่ที่ตนได้กระทำขึ้น ไม่ว่าจะเป็น นรก และสรวงสวรรค์สิเหล่านี้จึงเป็นแรงผลักดันให้เกิดความคิดในการสร้างสรรค์ผลงานทางเทคนิคภาพพิมพ์

บทที่ 3

วิธีดำเนินการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์

การสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์ในผลงานภาพพิมพ์ชุดนี้ ผู้สร้างสรรค์มีจุดมุ่งหมายเพื่อคิดค้นรูปแบบลักษณะและเนื้อหาและความคิดทางศิลปะในรูปแบบไทยประเพณีประยุกต์ของเรื่องภาพภูมิสารค์ และมุ่งปรารถนาที่จะคิดพับกระบวนการทางเทคนิคภาพพิมพ์ ซึ่งผลงานจะออกมาในรูปแบบภาพกึ่งนามธรรม/มโนคติ (Idealistic) อีกทั้งนำเสนอความงาม และแนวความคิดที่เกี่ยวกับภาพภูมิสารค์ ซึ่งเป็นการยกระดับจิตใจของผู้คนในสังคมให้ตระหนักและสำนึกในคุณธรรมของชีวิต

หลักการองค์ประกอบศิลปะและทฤษฎีการสร้างสรรค์

1. โครงสร้างของศิลปะ

ศิลปะคือสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นเพื่อแสดงออกถึงอารมณ์ ความรู้สึกของความคิด หรือความงามก็จะเห็นได้ว่าศิลปะนั้นมีองค์ประกอบที่สำคัญอยู่ 2 ส่วน คือ ส่วนที่มนุษย์ สร้างขึ้น ซึ่งได้แก่โครงสร้างทางวัตถุที่มองเห็นได้ หรือรับรู้ได้ด้วยประสាពสัมผัสส่วนหนึ่ง กับส่วนที่เป็นการแสดงออกอันเป็นผลที่เกิดจากโครงสร้างทางวัตถุนั้น อีกส่วนหนึ่งเรียกว่าองค์ ประกอบส่วนแรก ว่า รูปทรง (Form) หรือองค์ ประกอบทางรูปธรรม และส่วนเหลังเรียกว่า เนื้อหา (Content) หรือองค์ ประกอบทางนามธรรม ดังนั้น องค์ ประกอบที่เป็นโครงสร้างหลักการของศิลปะก็ คือ รูปทรงกับเนื้อหา

1.1 รูปทรง

รูปทรง (Form) คือสิ่งที่มองเห็นได้ ในทศนศิลป์เป็นส่วนที่ผู้สร้างสรรค์สร้างขึ้นด้วยการประสานกันอย่างมีเอกภาพของทัศนธาตุ (Visual Elements) ให้ ความพึงพอใจต่อความรู้สึก สมผัสเป็นความสุขทางตา พร้อมกันนั้นก็สร้างเนื้อหาให้กับตัวรูปทรงเองและเป็นสัญลักษณ์ ให้แก่ อารมณ์ ความรู้สึกหรือปัญญาความคิดที่เกิดขึ้นในจิตด้วย รูปทรงมีองค์ประกอบสำคัญ 2 ส่วนคือ ส่วนที่เป็นโครงสร้างทางรูปและส่วนที่เป็นโครงสร้างทางวัตถุ ส่วนที่เป็นโครงสร้างทางรูปได้แก่ ทัศนธาตุที่รวมตัวกันอย่างมีเอกภาพ ส่วนที่เป็นโครงสร้างทางวัตถุได้แก่ วัสดุที่ใช้ในการสร้างรูปแบบ เช่น สี ดินเหนียว หิน ไม้ กระดาษ ผ้า โลหะฯลฯ และกลิ่นที่ใช้กับวัสดุนั้น เช่น การระบาย

การบันทึก การแกะ การตัดปะ การเชื่อต่อ ฯลฯ เป็นส่วนที่เกี่ยวข้องกับความคงทนถาวรของผลงานและความแน่นของผ้ามีอ

1.1.1 ส่วนประกอบทางรูปทรง

ทัศนธาตุ (Visual Elements) เป็นสื่อสุนทรียภาพที่ศิลปินจะนำมาประกอบกันเข้า一起去เป็นรูปทรง เพื่อสื่อความหมายตามแนวเรื่องหรือแนวความคิดที่เป็นจุดหมายนั้นการประกอบกันนี้หรือการจัดระเบียบ หรือการประสานกันของทัศนธาตุจึงเป็นปัญหาสำคัญที่สุดในอันดับต่อมาและจำเป็นต้องมี กฎเกณฑ์ ของเอกภาพเป็นสิ่งยึดเหนี่ยวให้ วัสดุเหล่านี้รวมตัวเข้าด้วยกันได้อย่างสมบูรณ์ เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและเป็นสิ่งใหม่ที่มีชีวิต มี ความหมายในตัวเองทัศนธาตุทางศิลปะประกอบด้วย ดังต่อไปนี้

1. จุด (Dot/Point) หมายถึง รากเบื้องต้น ซึ่งเล็กที่สุดของการเห็น และมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะถือว่าจุด เป็นการเริ่มต้นที่ไปสู่การเกิดของทัศนธาตุอื่นๆที่สำคัญต่อไป อาทิ เช่น เส้น เกิดจาก การนำจุดมาเรียงกันจนเกิดความยาว หรือน้ำหนักเกิดจากการนำจุดมาวางเรียงทับซ้อนกันจำนวนมาก เป็นต้น

2. เส้น (Line) หมายถึง ผลจากการนำจุดหลายจุดมาเรียงติดต่อกันออกไปจนเกิดเป็นความยาวซึ่งเป็นมิติเดียวของเส้น และเส้นเป็นรากฐานของโครงสร้างของงานทัศน์ ศิลป์ทุกประเภท อีกทั้งเส้นสามารถแสดงความรู้สึกด้วยตัวของมันเอง และด้วยการนำมามาประกอบกันให้ปรากฏเป็นรูปทรงต่างๆได้ ซึ่งเส้นแต่ละชนิดก็ ให้ ความหมายและความรู้สึกต่างกันออกไป

2.1 เส้นโครงสร้าง (Structural Line) คือเส้นที่มองไม่เห็นด้วยตา เป็นเส้นในจินตนาการที่ผู้ดูจะรู้สึกหรือประดิษฐ์ต่อเพื่อเรื่องของจากจุดหนึ่งไปอีกจุดหนึ่ง เส้นชนิดนี้เดินทางด้วยความรู้สึกไม่ใช่ด้วยการเห็นเป็นเส้นที่มี ความสำคัญมากในศิลปะ เส้นโครงสร้างมีอยู่ด้วยกัน

6 ประเภทคือ

- 1) เส้นแกนของรูปทรง เช่น เส้นศูนย์ ถ่วงของคน เส้นแกนของผลไม้
- 2) เส้นรูปออกของกลุ่มรูปทรง
- 3) เส้นที่ลากด้วยจินตนาการจากจุดหนึ่งไปจุดหนึ่ง เช่นดาวหมี ดาวจะเข้า ฯลฯ

- 4) เส้นที่แสดงความเคลื่อนไหวของที่ว่าง
- 5) เส้นโครงสร้างของปริมาตร
- 6) เส้นโครงสร้างขององค์ ประกอบ เช่น คนยืนจะเป็นเส้นดิ่ง ภูเขาจะเป็น

เส้นแนวคอก

2.2 เส้นแบบคอลลิกرافฟิก (Calligraphic Line) เป็นเส้นที่เกิดจากว่องรองของการตัดผูกัน ปากกา ดินสอ ที่สื่อสัญลักษณ์ ของอารมณ์ แสดงจังหวะความเคลื่อนไหวและแสดงถึงบุคลิกภาพของศิลปินเกิดความงาม ความรู้สึกในตัวของมันเอง

3. น้ำหนัก (Tone) หมายถึง ความอ่อนแก่ของบริเวณที่ถูกแสงสว่างและบริเวณที่เป็นเงาของวัตถุ หรือการระบายสี ให้มี ผลเป็นความอ่อนความแก่ของสีหนึ่งหรือหลายสีหรือบริเวณที่มี สีขาว สี เทา และสี ดำ ในความเข้มระดับต่างๆ ในงานขึ้นหนึ่งน้ำหนักที่ใช้ตามลักษณะของแสงเงาในธรรมชาติจะทำให้เกิดปริมาตรของรูปทรง นอกจากจะให้ปริมาตรและความแน่นแก่รูปทรงแล้ว น้ำหนักยังให้ความรู้สึกและอารมณ์ ด้วยการประสานความอ่อนแก่ในตัวของมันเองอีกด้วยหน้าที่ของน้ำหนัก

3.1. ให้ ความแตกต่างรูป กับ พื้น หรือ รูปทรง กับ ที่ว่าง

3.2. ให้ความรู้สึกเคลื่อนไหวด้วยการนำสายตาของผู้ดูไปบริเวณที่น้ำหนักตัดกันจะดึงดูดความสนใจและถ้ามีบริเวณที่มีน้ำหนักตัดกันหลายแห่ง จะนำสายตาให้เคลื่อนจากบริเวณหนึ่งไปอีกบริเวณหนึ่งตามจังหวะที่ศิลปินกำหนดไว้ ซึ่งอาจกลมกลืนสม่ำเสมอ หรือกระแทกกระแทกท่ามฐานะ

4. ที่ว่าง (Space) หมายถึง ที่ว่างที่ถูกกำหนดด้วยเส้นให้มี รูปร่างขึ้น ได้ แก่ แผ่นของน้ำหนัก แผ่นราบที่มี 2 มิติ หรือประกอบกันเป็น 3 มิติ และบริเวณที่ว่างที่เป็นบทลักษณะของที่ว่างมี ลักษณะดังต่อไปนี้

4.1 ที่ว่างจริง (Physical Space) หมายถึง ที่ว่างของงานสถาปัตยกรรม และประดิษฐกรรมเป็นที่ว่างจริงๆ ที่สามารถสัมผัสได้ เรียกว่า ที่ว่างจริง หรือที่ว่างกายภาพ

4.2 ที่ว่างลงตัว (Pictorial Space) หมายถึง ส่วนที่ว่างในงานจิตรกรรม หรือภาพพิมพ์ ที่แสดงความลึกตื้น เป็นที่ว่างลงตัวที่เกิดขึ้นจากการเรียง ทางจิตรกรรม หรือการประกอบกันของทัศนศาสตร์ เราเรียกที่ว่างชนิดนี้ว่า ที่ว่างลงตัว หรือที่ว่างแบบรูปภาพ

5. สี (Color) หมายถึงทัศนธาตุที่มี คุณลักษณะของทัศนธาตุทั้งหลายรวมกันควบคู่กัน คือ มีสี เนื้อน้ำเงิน ที่ว่าง และลักษณะพื้นผิว นอกจากนั้นยังมี คุณลักษณะพิเศษเพิ่มขึ้นอีก 2 ประการคือ ความเป็นสี เนื้อน้ำเงินของสี และความจัดของสี

5.1 ความเป็นสี (Hue) หมายถึง ความกว่าเป็นสี อะไร เช่น แดง เหลือง เขียว ฯลฯ ตามวงสีธรรมชาติ

5.2 น้ำหนักของสี (Value) หมายถึง ความสว่างหรือความมืดของสี ถ้าเราสมสีขาวเข้าไปในสี สี หนึ่ง สี นั้นจะสว่างขึ้น หรือมีน้ำหนักอ่อนลงและถ้าเราเพิ่มสี ขาวเข้าไปทีละน้อยๆ เป็นลำดับ เราจะได้ค่าของสี หรือน้ำหนักของสี ที่เรียงลำดับจากแก่สุดไปจนถูกสุด

5.3 ความจัดของสี (Intensity) หมายถึง ความสดหรือความบริสุทธิ์ของสี สี หนึ่ง สีที่ ถูกผสมด้วยสี ดำจะหม่นลง ความจัดหรือความบริสุทธิ์จะลดลง ความจัดของสี จะเรียงลำดับจากจัดที่สุดไปจนหม่นที่สุดได้ หลายลำดับ ด้วยการค่อยๆ เพิ่มปริมาณของสีด้วยที่ผสมเข้าไปทีละน้อยๆ จนถึงลำดับที่ความจัดของสี ที่มีน้อยที่สุด คือ เกือบดำ สี ทางน้ำที่ เช่นเดียวกับน้ำหนักทุกประการ แต่เพิ่มน้ำที่พิเศษที่สำคัญที่สุดขึ้นอีกประการ คือ ให้ อารมณ์ ความรู้สึกด้วยตัวเองโดยตรง

6. ลักษณะผิว (Texture) หมายถึง ลักษณะบริเวณพื้นผิวของสิ่งต่างๆ ที่เมื่อสัมผัส จับต้องหรือเมื่อเห็นแล้วรู้สึกได้ว่าหยาบ ละเอียด มัน ด้าน ขุ่นระ เป็นเส้น เป็นจุด เป็นกำมะหยี่ ฯลฯ ลักษณะพื้นผิวมี 2 ชนิด คือ

6.1. ลักษณะผิวที่เราจับต้องได้ เช่น กระดาษทราย ผิวส้ม แก้ว ฯลฯ

6.2. ลักษณะผิวที่ทำเทียมขึ้น เมื่องมองดูจะรู้ สึกว่าหยาบหรือ ละเอียด แต่มีสัมผัสจับต้องเข้าใจวิกลับเป็นพื้นผิวเรียบๆ เช่น วัสดุสังเคราะห์ ที่ทำผิวเป็นลายไม้ ลายหินอ่อนหรือการใช้ รอยพูกันในงานจิตกรรมบางชิ้น

1.1.2 ส่วนประกอบทางวัสดุและกลวิธี

วัสดุ (material) หมายถึง วัสดุที่ใช้ในการสร้างรูปแบบ เช่น สี ชี้เลือย ไม้ ผ้า กระดาษ ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์ ชุด สำรวจศูนย์ ผู้สร้างสรรค์ได้เลือกใช้วัสดุในการสร้างสรรค์ผลงาน ดังนี้ สีน้ำมันภาพพิมพ์ แผ่น Acrylic กระดาษอาร์ตมัน

วัสดุและอุปกรณ์

บทที่ 3 ภาพประกอบที่ 1

วัสดุในการสร้างสรรค์ผลงาน ดังนี้

1. สีน้ำมันภาพพิมพ์ เป็นสีที่ใช้ในการพิมพ์งานสร้างสรรค์
2. แผ่น Acrylic เป็นวัสดุ เนื้อพลาสติก ซึ่งมีน้ำหนักเบาและทนต่อแรงกระแทก พนต่อแสงแดดและน้ำได้ดี โดยได้นำมาเป็นแม่พิมพ์และตัวผลงาน

3. กระดาษอาร์ตมัน เป็นเนื้อกระดาษขาวมีความมันของกระดาษโดยนำมาเป็นกระดาษพิมพ์ตัวผลงาน

4. แม่พิมพ์โลหะ Etching (มักนิยมใช้แม่พิมพ์ทองแดงหรือสังกะสี) โดยนำแม่พิมพ์มาเคลือบด้วยวานิชด้ำ ซึ่งมีคุณสมบัติกันน้ำกรดได้ แล้วขีดเขียนด้วยเหล็กแหลม (needle) ลงไปเพื่อเปิดผิวน้ำแม่พิมพ์ต่อจากนั้นนำแม่พิมพ์ลงไปแช่ในอ่างน้ำกรด จากนั้นล้างด้วยน้ำจึงล้างวางขึ้นด้วยน้ำ และนำแม่พิมพ์ไปอุดหนีกพิมพ์ จากนั้นทำการเช็ดหนีกในส่วนที่ไม่ต้องการของผิวน้ำแม่พิมพ์ออก

กลวิธี (technic) หมายถึง วิธีพลิกแพลงโดยอาศัยความรู้ความชำนาญและ วิธีการเฉพาะในการสร้างสรรค์ ผลงานศิลปะ

กลวิธี ที่ผู้สร้างสรรค์ได้เลือกใช้ในการสร้างสรรค์ ผลงานภาพพิมพ์ ด้วยกันอยู่ 4 กลวิธี คือ กลวิธี Drypoint, กลวิธี Hardground, กลวิธี Aquatint, กลวิธี Paper block ด้วยวิธีการขูดขีดร่องรอยลงบนแผ่นโลหะหรือแผ่น Acrylic และใช้เทคนิคแม่พิมพ์กระดาษ (Paper block)

Drypoint เป็นเทคนิคที่คล้ายคลึงกับเทคนิค Hardground จะต่างกันตรงที่กระบวนการสร้างเส้น และรูปทรงต่างๆ ซึ่งแทนที่จะวาดลงบนพื้นผิวแม่พิมพ์ที่เคลือบขึ้นแล้วจึงค่อยนำไปกราฟต์ แต่จะใช้แผ่นอลูมิเนียมและใช้เหล็กแหลม (needle) ขูดขีดลงบนผิวน้ำของแม่พิมพ์โดยตรงเหมือนกับการเขียนด้วยปากกา เพียงแต่จะต้องออกแรงกดในการขีดเขียนมากกว่า เพื่อให้ได้เส้นที่ลึกตามความต้องการ เทคนิคนี้จะทำให้เส้นที่ขีดเขียนลงไป มีขอบแหลมคมขึ้นมาก เมื่อนำมาแม่พิมพ์ไปอุดหนีกขอบแข็งนี้จะอุ้มน้ำไว้ได้มากกว่าปกติ ทำให้เส้นที่ได้จากการพิมพ์ด้วยเทคนิคนี้มีความอ่อนนุ่มคล้ายกำมะหยี่

Etching แม่พิมพ์โลหะ (มักนิยมใช้แม่พิมพ์ทองแดง หรือสังกะสี) โดยนำแม่พิมพ์มาเคลือบด้วยวานิชด้ำ ซึ่งมีคุณ สมบัติกันน้ำกรดได้ แล้วขีดเขียนด้วยเหล็กแหลม (needle) ลงไปเพื่อเปิดผิวน้ำแม่พิมพ์ จากนั้นนำแม่พิมพ์ลงไปแช่ในอ่างน้ำกรด แล้วล้างด้วยน้ำจึงล้างวางขึ้นด้วยน้ำ และนำแม่พิมพ์ไปอุดหนีกพิมพ์ เช็ดหนีกในส่วนที่ไม่ต้องการของผิวน้ำแม่พิมพ์ออก คงเหลือไว้แต่หนีกพิมพ์ที่ฝังอยู่ในร่องลึกเท่านั้น จากนั้นนำไปพิมพ์โดยใช้กระดาษเนื้อดีที่ทำขึ้นเตรียมไว้ พิมพ์ผ่านแรงกดของแท่นพิมพ์ กระดาษพิมพ์ที่ซึ่งจะลงไปขับหนีก ในร่องลึกของแม่พิมพ์ขึ้นมาปรากฏ เป็นภาพที่ต้องการ

Aquatint เป็นกระบวนการที่ใช้สร้างน้ำหนักมากกว่าเส้น หรือร่องรอยต่างๆ ศิลปินจะโดยผงยางลงบนแม่พิมพ์ด้วยตู้โรยยางสน แล้วใช้ความร้อนลดแม่พิมพ์ให้หัว เพื่อให้ยางสนละลายติดเนื้อบนแม่พิมพ์ เมื่อนำแม่พิมพ์ไปแช่ลงในกรด น้ำกรดจะกัดผิวแม่พิมพ์รอบๆ ผงยางสนแต่ละจุดทำให้เกิดร่องวงแหวนเป็นจุดเล็กๆ น้ำกรดนี้สามารถกัดแม่พิมพ์ทั้งแผ่นให้มีน้ำหนักราบรื่นและเสมอ กัน หรือนำมาระบายลงบนแม่พิมพ์ด้วยพู่กัน เพื่อให้ร่องรอยของฝีแปรงก็ได้

ภาพพิมพ์กระดาษ (Paper - cut or Paper block) จัดอยู่ในกระบวนการพิมพ์แม่พิมพ์ กรรมวิธีการพิมพ์ผิวนูนซึ่งเป็นการพิมพ์โดยใช้สีติดอยู่บนผิวน้ำที่ราบเรียบของแม่พิมพ์กระดาษ

1.2 เนื้อหา

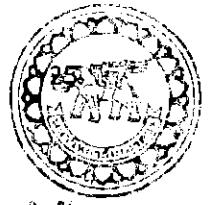
เนื้อหา (Content) คือองค์ประกอบที่เป็นนามธรรมหรือโครงสร้างทางจิตตรอกัน ข้ามกับส่วนที่เป็นรูปทรง หมายถึง ผลที่ได้รับจากการศิลปะส่วนที่เป็นนามธรรมนี้ออกจากเนื้อหา แล้วยังมี เรื่อง (Subject) และแนวเรื่อง (Theme) รวมอยู่ด้วย ทั้ง 3 ส่วนนี้ต่างก็มีความเชื่อมโยงและซ้อนทับกันอยู่

1.2.1 เรื่อง หมายถึง สิ่งที่ศิลปินสร้างมาเป็นจุดเริ่มต้นของการสร้างสรรค์ชิ้นงานศิลปะแบบรูปธรรม เช่น คน สัตว์ สิ่งของ ศาสนา ฯลฯ หรือหมายถึง “ภาพนี้เกี่ยวกับอะไร”

1.2.2 แนวเรื่อง หมายถึง เป็นส่วนหนึ่งขององค์ประกอบทางด้านนามธรรมของงานศิลปะที่เน้นความคิด (Concept) ของศิลปินที่มีต่อเรื่องหรือรูปทรงซึ่งเป็นเนื้อหาสาระหรือแนวทางของการสร้างสรรค์มากกว่าเนื้อเรื่อง เช่น ความเศร้า ศรัทธา การต่อสู้ ดีนรุนความรัก ฯลฯ

1.2.3 เนื้อหา คือ ความหมายของงานศิลปะที่แสดงออกผ่านรูปทรงทางศิลปะ (Artistic Form) เนื้อหาของงานศิลปะแบบรูปธรรม เกิดจากการประสานกันอย่างมีเอกภาพของเรื่อง แนวเรื่อง และรูปทรง เนื้อหาอาจแบ่งได้ เป็น 2 ประเภท คือ

1) เนื้อหาภายในหรือเนื้อหาทางรูปทรง เป็นเนื้อหาที่เกิดจากการประสานกันอย่างมีเอกภาพของทัศน-ฐาน ในรูปทรงเป็นเนื้อหาของรูปทรงโดยตรง เนื้อหาประเภทนี้จะให้ อารมณ์ทาง

๑.๖๗๒๔๐๘๕

สำนักหอสมุด

สุนทรียภาพแก่ ผู้ดูซึ่งเป็นอารมณ์ทางศิลปะที่บริสุทธิ์ ไม่มีอารมณ์อื่นๆ ในประสบการณ์ของมนุษย์

มาเกี่ยวข้องด้วย ซึ่งเป็นลักษณะจิตวิทยาของศิลปินและเป็นพังความรู้ สึกส่วนตัวเป็นบุคลิกภาพ

หรือรูปแบบของการแสดงออกของศิลปิน

2) เนื้อหาภายนอก ซึ่งมีอยู่เฉพาะในงานศิลปะแบบรูปถ่ายที่มีเรื่อง เช่น คน สัตว์ สิ่งของหรือเหตุการณ์นั้นเป็นเนื้อหาที่เป็นผลสืบเนื่องจากเนื้อหาภายใน ซึ่งเป็นความหมายของเรื่อง และแนวเรื่องที่แปลงโฉมโดยรูปทรง

2. หลักการสร้างสรรค์ศิลปะ

การสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์ เรื่อง สร้างสรรค์ ชุดนี้ผู้สร้างสรรค์ได้สร้างผลงานภาพพิมพ์ให้เกิดความเป็นเอกภาพเพื่อให้สอดคล้อง ทั้งทางด้านเทคนิคและเนื้อหาของเรื่องที่จะแสดง ออกมาโดยผสมผสานกับจินตนาการของผู้สร้างสรรค์ให้เกิดความลงตัวตามที่ได้วางแผนไว้ให้มากที่สุด

2.1 เอกภาพ หมายถึง การประسانหรือการจัดระเบียบของส่วนต่างๆ ให้ เกิดความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันขึ้น เพื่อเกิดผลกระทบให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันโดยที่ไม่อาจแบ่งแยกได้ซึ่งผู้สร้างสรรค์ได้กำหนดekoภาพด้วยการสร้างเนื้อหาที่เป็นนามธรรมของตัวผลงาน

2.2 ดุลยภาพ หมายถึง การถ่วงน้ำหนักที่เท่ากันทั้งสองข้างของสิ่งหรือรูปทรง เกิดจากการถ่วงดุลของสิ่งที่ขัดแย้งกันและจากการรวมตัวหรือการข้ามของสิ่งที่เหมือนกันทั้ง 2 ข้าง ดุลยภาพกำหนดได้ 2 รูปแบบ คือ ดุลยภาพแบบสมมาตร (Symmetry Balance) หรือ ความสมดุล แบบข้ามขวาเมื่อนกันและดุลยภาพแบบสมมาตร (Asymmetry Balance) หรือ ความสมดุล แบบข้ามขวาไม่เมื่อนกัน ผู้สร้างสรรค์ได้เลือกใช้ดุลยภาพแบบสมมาตรเพื่อให้รู้ สึกถึงเคลื่อนไหว ของเส้นปราสาทและเส้นวนของก้อนเมฆ โดยการให้ค่าน้ำหนัก เส้นและรูปทรงที่ไม่เท่ากันของปราสาท

2.3 การขัดแย้ง (Opposition) มีอยู่ 4 ลักษณะ คือ

- 1) การขัดแย้งขององค์ประกอบทางศิลปะแต่ละชนิด และรวมถึงการ ขัดแย้งกันขององค์ประกอบต่างชนิดกันด้วย
- 2) การขัดแย้งของขนาด
- 3) การขัดแย้งของทิศทาง
- 4) การขัดแย้งของที่ว่างหรือ จังหวะ

2.4 การประสาน (Transition) คือ การทำให้เกิดความกลมกลืนหรือการทำให้สิ่งต่างๆเข้ากันได้อย่างสนิทเป็นการสร้างเอกภาพจากความตัวของสิ่งที่เหมือนกันเข้าด้วยกัน การประสานมีอยู่ 2 วิธี คือ

- 1) การเป็นตัวกลาง (Transition) คือ การทำสิ่งที่ขัดแย้งกันให้ กลมกลืนกันด้วยการใช้ตัวกลางเข้าไปประสาน เช่น สีขาว กับสีดำ ซึ่งมีความแตกต่างและขัดแย้งกันสามารถทำให้อยู่ร่วมกันได้อย่างมีเอกภาพด้วยการใช้สีเทาเข้าไปประสานจนทำให้เกิดความกลมกลืนกันมากขึ้น
- 2) การซ้ำ (Repetition) คือ การจัดวางหน่วยที่เหมือนกันตั้งแต่ 2 หน่วยขึ้นไป ซึ่งเป็นการสร้างเอกภาพที่ง่ายที่สุด แต่ก็ทำให้ดูว่าดีซึ่งกันไป เช่น ตัวอักษรภาษาไทยที่มีรูปแบบซ้ำๆ กัน เช่น ตัว “ก” ซึ่งมีรูปแบบเดียวกันซ้ำๆ กัน

2.5 ความเป็นเด่น (Dominance) ซึ่งมี 2 ลักษณะ คือ

- 1) ความเป็นเด่นที่เกิดจากการขัดแย้งด้วยการเพิ่มน้ำเสียง ความสำคัญความน่าสนใจในหน่วยใดหน่วยหนึ่งของคู่ที่ขัดแย้งกัน
- 2) ความเป็นเด่นที่เกิดจากการประสาน

2.6 การเปลี่ยนแปลง (Variation) คือ การเพิ่มความขัดแย้งลงในหน่วยที่เข้ากัน เพื่อป้องกันความจำดีซึ่งกันไป ซึ่งจะช่วยให้มีความน่าสนใจมากขึ้น การเปลี่ยนแปลงลักษณะจะต้องรักษาคุณลักษณะของกราฟซ้ำไว้ ถ้าอยู่มีการเปลี่ยนแปลงไปมาก การซ้ำก็จะหมดไปกลายเป็นการขัดแย้งเข้ามาแทนและถ้าหน่วยหนึ่งมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วซึ่งมีความแตกต่างจากหน่วยอื่นๆ มากก็จะกลายเป็นความเด่น ซึ่งเป็นการสร้างเอกภาพด้วยความขัดแย้ง

การเปลี่ยนแปลง 4 ลักษณะ คือ

- 1) การเปลี่ยนแปลงรูปแบบลักษณะ
- 2) การเปลี่ยนแปลงขนาด
- 3) การเปลี่ยนแปลงทิศทาง
- 4) การเปลี่ยนแปลงจังหวะ

2.7 จังหวะ (Rhythm) หมายถึง การซ้ำที่เป็นระเบียบจากจะเป็นง่ายๆ

ขับช้อยก็เป็นรูปทรงของศิลปะ ซึ่งจังหวะในงานศิลปะ คือ การเน้นการผ่อนคลายสลับกันของท่อนระหว่างๆเพื่อให้เกิดเอกภาพที่มีชีวิตชีวา การเกิดจังหวะมี 2 ลักษณะ คือ เกิดจากภาระซ้ำของหน่วยหรือสลับกันของหน่วยกับซองไฟและเกิดจากการเลื่อนไนล์ที่ต่อเนื่องของเส้น น้ำหนัก สี และรูปทรง

ขั้นตอนในการสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์

1. การศึกษาค้นคว้าข้อมูล

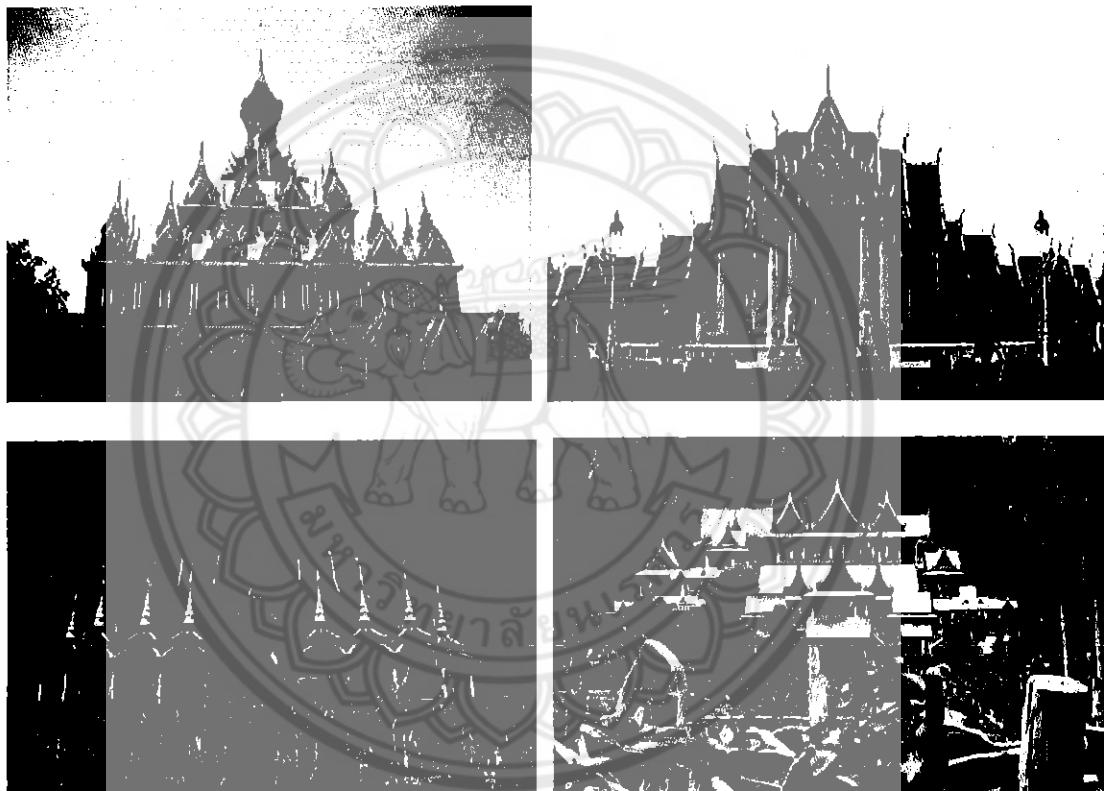
1.1 ข้อมูลภาคเอกสาร

ผู้สร้างสรรค์ได้ค้นคว้าข้อมูลจากตำราหนังสือและเอกสารทางวิชาการอันเป็นข้อมูลเบื้องต้นและที่มาของเทคนิคในการสร้างสรรค์ ดังต่อไปนี้

- หนังสือ นรา สรรค์ เป็นหนังสือในการเผยแพร่ธรรม
- หนังสือ สรรค์ ฉบับ 2554 เป็นการบรรยายเกี่ยวกับเรื่องสรรค์
- หนังสือ ศิลปะกับมนุษย์ ฉบับ 2532
- หนังสือองค์ประกอบศิลปะ ผู้แต่ง ชลุต นิมเศษ
- ศึกษาสื่อจากทาง T.V และสารคดีเรื่องจักรวาลเอกสารของโลก

1.2 ข้อมูลภาพถ่าย

ผู้สร้างสรรค์ได้ใช้ข้อมูลภาพถ่ายที่ได้ไปศึกษาสัมผัสสถานที่จริงและจากสื่อ
อินเตอร์เน็ตจากรูปทรงของวัด โบสถ์ วิหารและศาลพระภูมิ โดยนำมาเป็นแรงบันดาลใจ ถ่ายทอด
ออกมายในผลงานสร้างสรรค์ ดังภาพต่อไปนี้

บทที่ 3 ภาพประกอบที่ 2

วัดท่าซุง จังหวัดอุทัยธานี , วัดเบญจมบพิตรดุสิตวนารามราชวรวิหาร , วัดที่อยู่ใน
มณฑลยุนนาน ประเทศจีน, วัดเขาวง จังหวัดอุทัยธานี

1.3 ข้อมูลจากการทัศนศิลป์

ผู้สร้างสรรค์ได้ศึกษางานทัศนศิลป์ของศิลปินไทยและศิลปินชาวฝรั่งเศส ที่แสดงออกถึงลักษณะของศิลปะไทยประเพณีประยุกต์และจินตนาการของศิลปินที่ถ่ายทอดออกมานตลอดการรวมถึงการแสดงออกทางรูปทรงของศิลปะเทคนิคและกระบวนการ

บพที่ 3 ภาพประกอบที่ 3

“กนกฟ้ายฟ้อน 4” ปี 2550 ท่านอาจารย์อังคาร กัลยาณพงศ์,

ศาสตราจารย์บีรีชา แฉಥอง, Artist Denisenko (France)

2. การวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 วิเคราะห์ข้อมูลส่วนเนื้อหา

การสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์ชุดภาพสัญลักษณ์ของรูปทรงปราสาท ผู้สร้างสรรค์ได้กำหนดเรื่อง สรรษภูมิ โดยให้รูปทรงของวัด โบสถ์และวิหาร มาเป็นสัญลักษณ์และแสดงออกทางเนื้อหาภายนอกและเนื้อหาภายในในที่เข้าทัศนะธาตุในเรื่องของเส้นสีและน้ำหนักกับในตัวผลงาน

2.2 วิเคราะห์ ข้อมูลส่วนรูปทรง

การสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์ ชุด สร้างสรรค์ภูมิ ผู้สร้างสรรค์ได้ใช้ทัศนะถูกตุและวิธี การสร้างสรรค์ดังต่อไปนี้

- **เส้น** ในงานของผู้สร้างสรรค์ลักษณะของเส้นที่นำมาใช้ คือ เส้นโครงสร้างขององค์ประกอบในการทำหน้าที่กำหนดทิศทางการเคลื่อนไหวภายในภาพได้แก่ เส้นโครงสร้างของรูปทรงปราสาท ลักษณะแนวตั้งจากของเสาปราสาทและแนวอนของรูปทรงปราสาท จึงมีความขัดแย้งระหว่างแนวตั้งและแนวอนในการสร้างความขัดแย้ง
- **สี** ในผลงานของผู้สร้างสรรค์ใช้สีโทนวรรณอุ่นและเย็น ตัวผู้สร้างสรรค์เองก็ได้เลือกใช้โทนสีเหลืองและสีฟ้าที่มีระดับความเข้มอ่อนไม่เท่ากันของพื้นหลังของตัวผลงาน
- **น้ำหนัก** ในผลงานของผู้สร้างสรรค์ที่เกิดจากการใช้ดูดและเส้นในการชูดด้วยเหล็กแหลม (needle) จึงเกิดค่าแสงของน้ำหนักขึ้นในตัวผลงาน
- **ที่ว่าง** ในผลงานของผู้สร้างสรรค์ ในตัวผลงานจะมีการปล่อยพื้นหลังให้เป็นที่ว่างเพื่อเพิ่มบรรยากาศของห้องฟ้าและสร้างสรรค์
- **รูปร่าง** ในผลงานของผู้สร้างสรรค์ใช้รูปทรงของปราสาท วัด โบสถะและวิหาร
- **ขนาด** ผู้สร้างสรรค์ได้กำหนดขนาดเล็กใหญ่ของรูปทรงปราสาทไม่เท่ากัน เพื่อกำหนดรรยะความใกล้ไกล
- **ทิศทาง** ในผลงานของผู้สร้างสรรค์เกิดจากเส้นของรูปทรงของโครงสร้างปราสาท โดยมีทิศทางทั้งแนวตั้ง แนวอนและแนวเฉียงเพื่อให้เกิดมิติทางการมองและความรู้สึกให้เกิดขึ้นในผลงาน

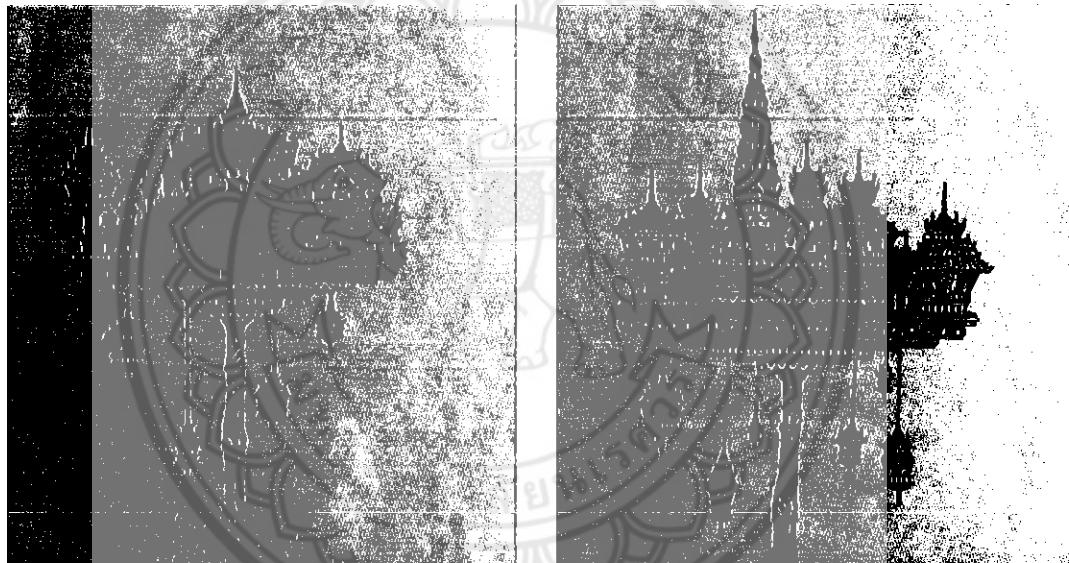
จากการที่ผู้สร้างสรรค์ได้ศึกษากระบวนการสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์ ภาพพิมพ์ชุดนี้ เป็นการศึกษาการค้นคว้าเรื่องภาพภูมิสร้างสรรค์ในรูปแบบไทยประเพณีประยุกต์ ที่สืบทอดกันมา เช่น การพุทธศาสนาและเป็นการทดลองการสร้างสรรค์ศิลปะในเชิงวิชาการที่ได้มีการหากระบวนการทางกลวิธีทางเทคนิคภาพพิมพ์ จึงจำเป็นอย่างยิ่งต้องมีการบันทึกข้อมูลการค้นคว้า และผลสำเร็จต่างๆที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานดังกล่าว เพื่อเป็นแนวทางความรู้สำหรับนำไปพัฒนาการสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะในครั้งต่อไป

3. ขั้นตอนการปฏิบัติงานสร้างสรรค์

3.1 การสร้างภาพร่าง

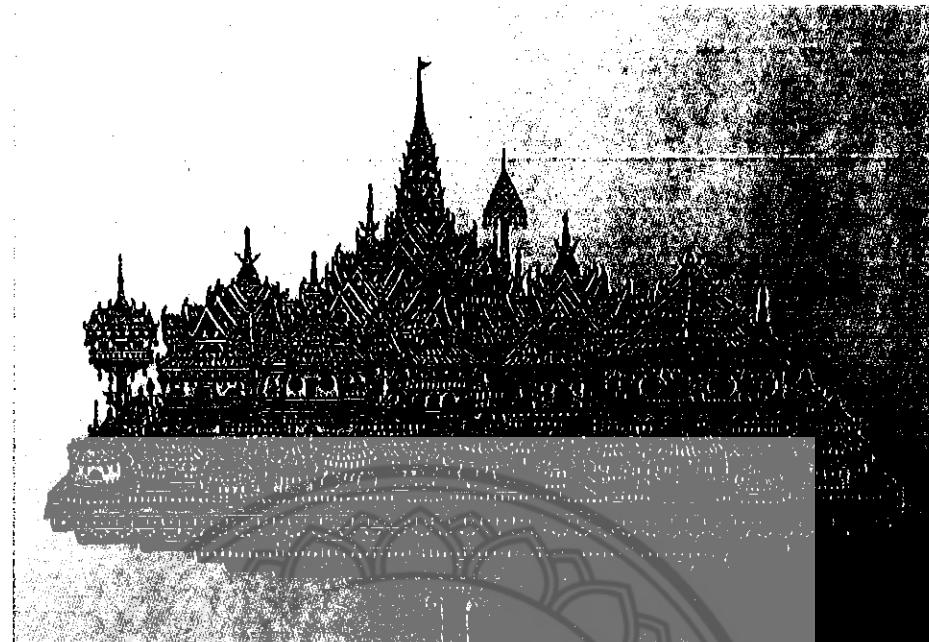
เมื่อรวบรวมข้อมูลที่เป็นรูปธรรม เช่น ภาพถ่ายและผลงานทัศนศิลป์ของศิลปินที่ได้รับบันดาลใจและได้นำมาถ่ายทอดดินตามการขอรูปทรงที่ตัวเองได้สมผัสนั่นก็คือ วัด ใบสัตต และวิหารเพื่อสืบทอดความในรูปทรงของปราสาทราชวัง

ขั้นตอนที่ 1 ได้สร้างภาพแบบร่างด้วยการใช้ปากกาสีดำ เมื่อได้ภาพร่างเสร็จแล้วจึงนำไปให้อาจารย์ให้คำแนะนำในเรื่องของการจัดองค์ประกอบของผลงานให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

บทที่ 3 ภาพประกอบที่ 4

ภาพแบบร่าง ผลงานชุดที่ 1

บทที่ 3 ภาพประกอบที่ 5

ภาพแบบร่าง ผลงานชุดที่ 2

บทที่ 3 ภาพประกอบที่ 6

ภาพแบบร่าง ผลงานชุดที่ 3

ขั้นตอนที่ 2 ได้นำภาพแบบร่างมาจัดองค์ประกอบและนำไปสู่การขยายภาพแบบร่างจริง

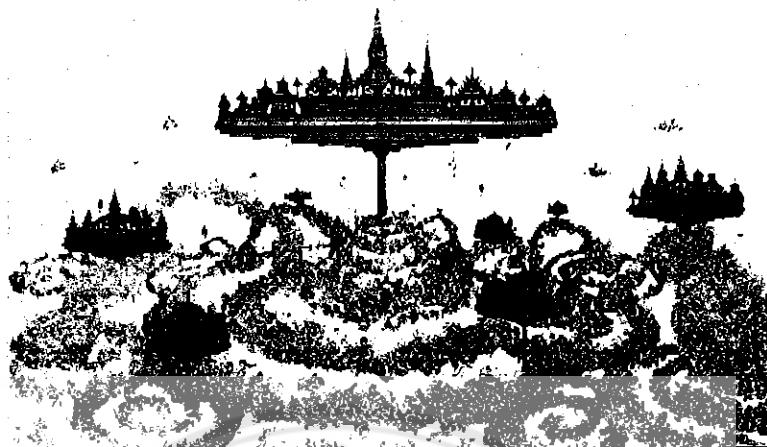
บทที่ 3 ภาพประกอบที่ 7

นำภาพแบบร่างมาจัดองค์ประกอบ ผลงานชุดที่

บทที่ 3 ภาพประกอบที่ 8

นำภาพแบบร่างมาจัดองค์ประกอบ ผลงานชุดที่ 2

บทที่ 3 ภาพประกอบที่ 9

นำภาพแบบร่างมาจัดองค์ประกอบผลงานชุดที่ 3

3.2 การปฏิบัติผลงานจริง

การสร้างสรรค์ผลงานงานของผู้สร้างสรรค์ภาพพิมพ์ใช้กลวิธีเทคนิค Dry point กับ

Paper block

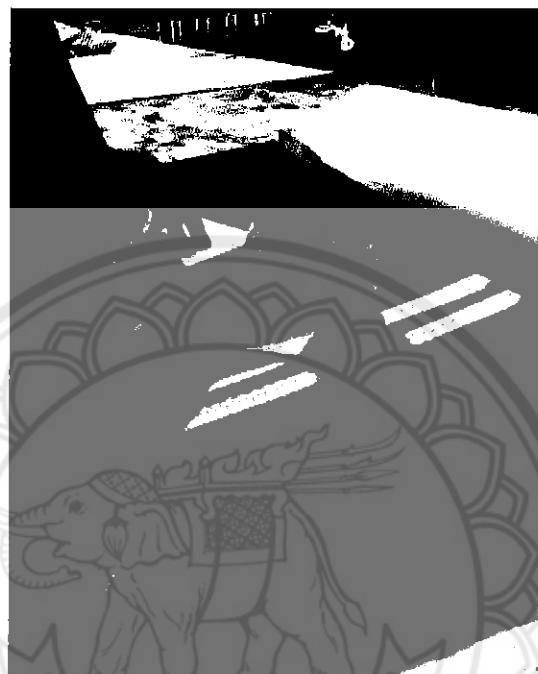
การปฏิบัติงานสามารถแบ่งออกเป็น 6 ระยะดังต่อไปนี้

ผลงานชุดที่ 1 ระยะที่ 1 นำแผ่น Acrylic มาขยายภาพร่างและใช้เหล็กแหลมที่มีคุณสมบัติเหมือนเข็ม(Needle) แต่เหล็กแหลมมีขนาดใหญ่กว่ามาตรฐานโดยเส้นที่ร่างไว้ กลวิธีนี้เรียกว่า Drypoint

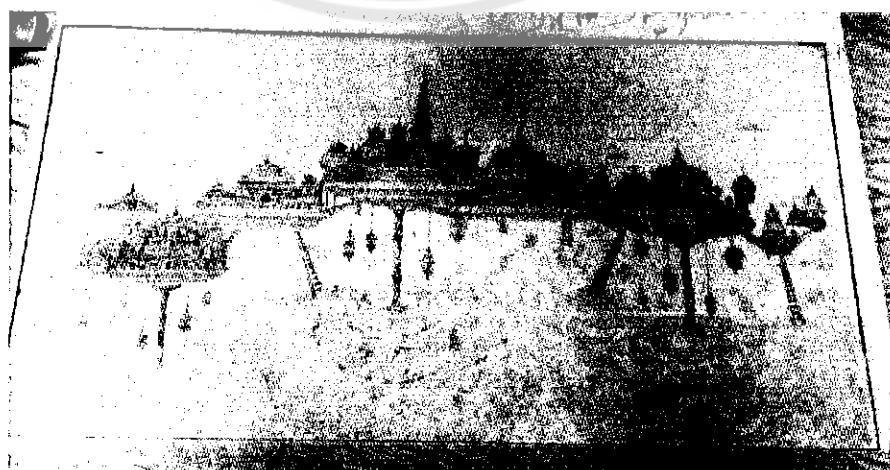
บทที่ 3 ภาพประกอบที่ 10

ระยะที่ 2 เมื่อขุดแผ่น Acrylic รูปผลงานสร้างแล้วและต่อจากนั้นได้นำมาอุดหนีกสีภาพพิมพ์และซับหนีกออกด้วยหนังสือพิมพ์ที่ตัดเป็นแผ่นแล้วเล็กเท่าฝามือและทำการเชิดออกและซับหนีกสีออกจนได้นำหันกดตามต้องการ

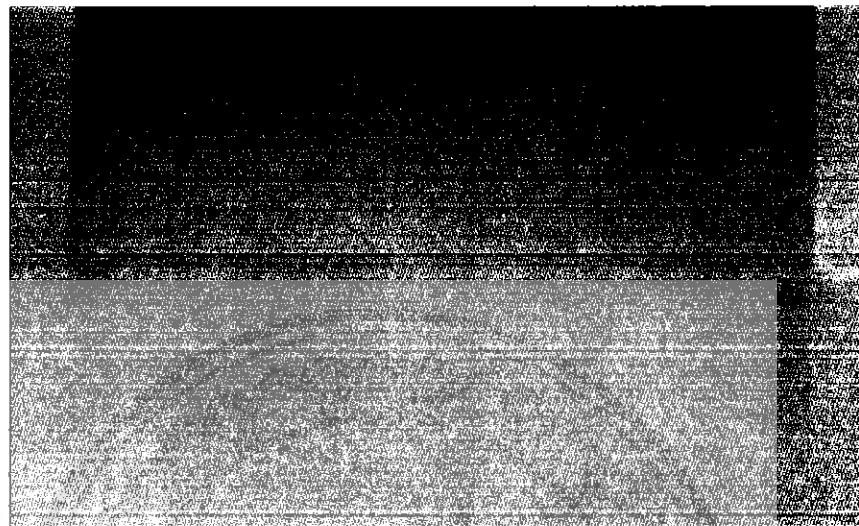
บทที่ 3 ภาพประกอบที่ 11

ระยะที่ 3 แผ่น Acrylic ที่งานจากหลังขับหนีกสีภาพพิมพ์หมดแล้ว ก็จะเหลือสีที่อยู่ตามร่องที่เกิดจากการขุดเหล็กแหลมซึ่งจะปรากฏให้เห็นในส่วนภาพที่ได้ทำการสร้างไว้

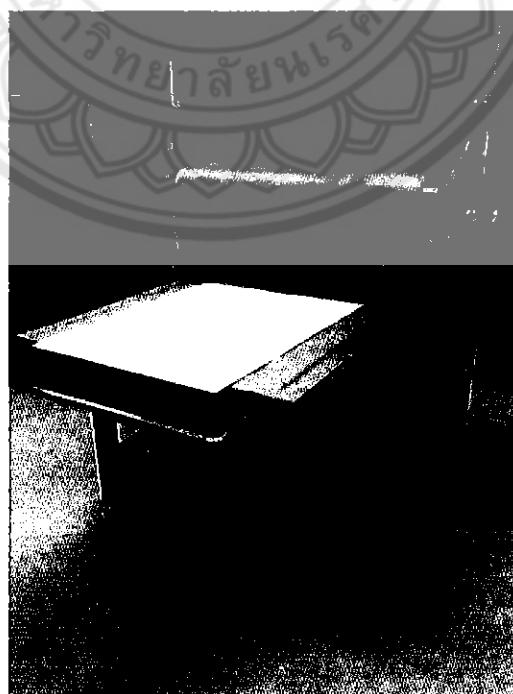
บทที่ 3 ภาพประกอบที่ 12

ระยะที่ 4 ขั้นตอนการทำพื้นหลังของผลงาน โดยใช้กลิวี Paper block ในการตีสี กลิงสีและไส่ระดับสีอ่อนแก่ตามต้องการ

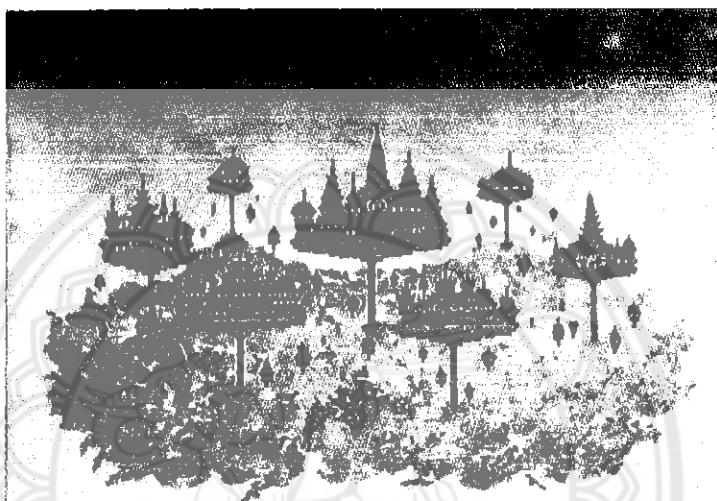
บทที่ 3 ภาพประกอบที่ 13

ระยะที่ 5 ขั้นตอนการนำสี ในส่วนที่เป็นPaper block มาเข้าแทนพิมพ์ เพื่อ ปรินต์พื้นหลังผลงาน

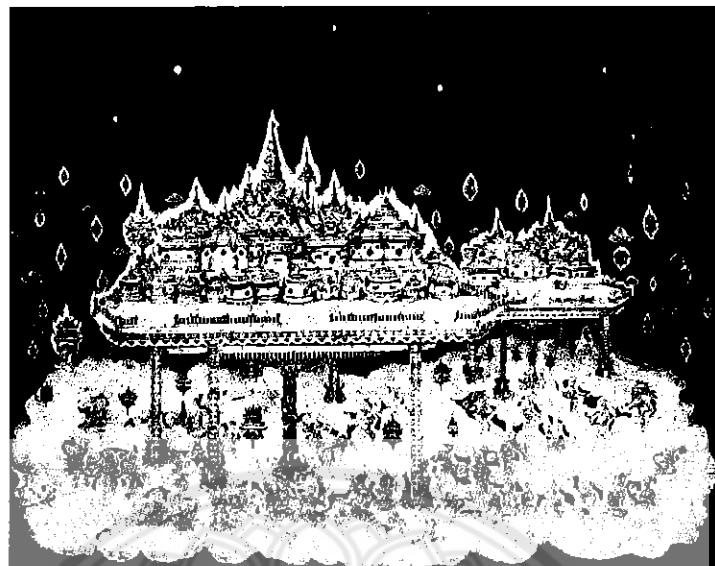
บทที่ 3 ภาพประกอบที่ 14

ระยะที่ 6 ขั้นตอนสุดท้าย เมื่อพิมพ์พื้นหลังเสร็จ นำเอกสารมาปะหมักน้ำ
หลังจากนั้นนำมาเข้าแท่นพิมพ์ เพื่อบริ๊นชิ้นงาน

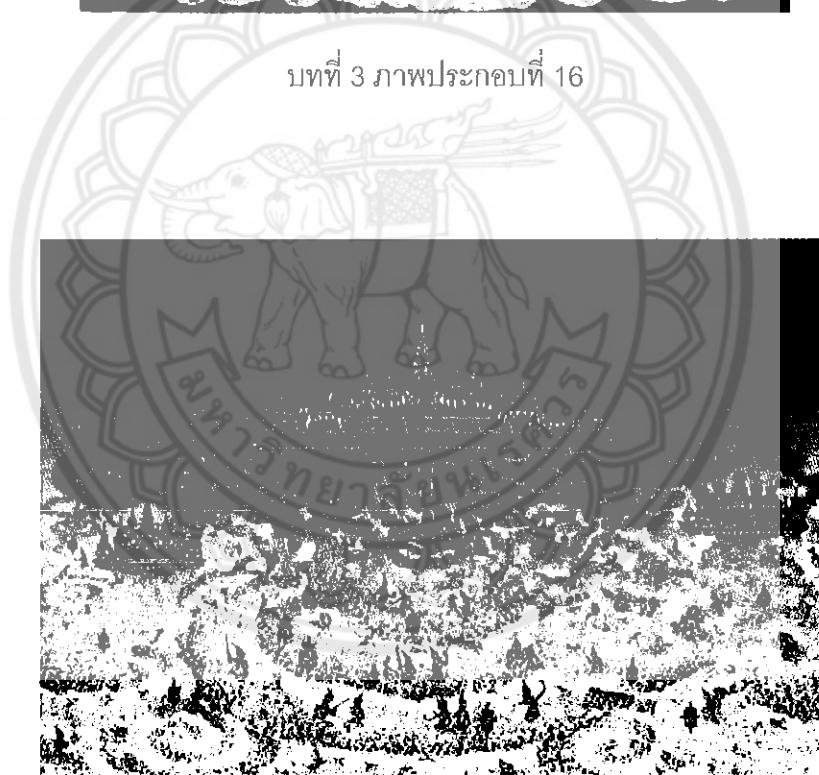

บทที่ 3 ภาพประกอบที่ 15

ผลงานชุดที่ 2 และผลงานชุดที่ 3 กระบวนการการปรับติดงานขั้นตอนจะเหมือน
ผลงานชุดที่ 1 แต่จะเปลี่ยนวัสดุคุปกรณ์แม่พิมพ์ จากแผ่นAcrylicมาเป็นแผ่นโลหะแทน เพื่อ[†]
ความสมบูรณ์ของตัวชิ้นงาน ภาพดังต่อไปนี้

บทที่ 3 ภาพประกอบที่ 16

บทที่ 3 ภาพประกอบที่ 17

บทที่ 4

การรายงานผลและวิเคราะห์คุณค่าศิลปะในผลงานสร้างสรรค์ศิลปินพนธ์

จากการศึกษาค้นคว้าและทดลองในกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปินพนธ์ภาพพิมพ์ ชุด สร้างสรรค์ภูมิ ก่อให้เกิดทั้งส่วนที่เกิดคุณค่าต่อการเรียนรู้และส่วนที่บกพร่องต้องปรับปรุงของ การสร้างสรรค์ เพื่อที่จะได้นำไปปรับปรุงแก้ไข และพัฒนาให้ก้าวหน้าต่อไป จะนี้เมื่อผลงาน สร้างสรรค์ศิลปินพนธ์ ได้สำเร็จเป็นที่น่าพอใจแล้วก็จะนำมาสู่กระบวนการวิเคราะห์ วิจารณ์ ร่วมกับอาจารย์ผู้ควบคุมศิลปินพนธ์และคณะกรรมการตรวจศิลปินพนธ์ทั้งหมด

1. ทัศนธาตุและการสร้างเอกภาพ

ในการสร้างสรรค์ศิลปินพนธ์ชุดนี้ ผู้สร้างสรรค์ได้ใช้ทัศนธาตุ (Visual Elements) โดยใช้เส้น (Line) เป็นทัศนธาตุหลักในการสร้างสรรค์ ซึ่งประกอบไปด้วยเส้นที่เกิดจากร่องรอยจาก กลวิธีทางภาพพิมพ์ ลักษณะผิว (Texture) ในส่วนพื้นหลังของท้องฟ้าที่เป็นที่ว่าง (Space) ของ ผลงาน โดยใช้สี (Color) วาระณะอุ่น (Warm Tone) อันได้แก่ เหลืองส้ม ส้ม แดงส้ม แดง ม่วงแดง และม่วง เป็นต้น

และส่วนที่เกิดจากการวาดเส้นเหล็กแหลม (Needle) ทำให้เกิดการผสมผสานกัน จนเกิดเป็นรูปทรง (Form) ที่มีทั้งน้ำหนักอ่อนแก่ของแสงและเงา (Tone) จนเกิดเป็นปริมาตร มิติ ขึ้นในทางทัศนทางรูปทรงที่เป็นนัยยะเชิงสัญลักษณ์ของรูปทรงปราสาทขึ้นมาแสดงความงามที่จะ สอดคล้องกับเนื้อหา (Content) ที่ได้กำหนดให้

การสร้างเอกภาพ (Unity) ในผลงานศิลปินพนธ์ชุดนี้ ผู้สร้างสรรค์ได้สร้างเอกภาพ ด้วยการใช้รูปทรงปราสาท และกลุ่มสีวาระณะอุ่น (Warm Tone) ที่ให้ความรู้สึกเสมอภาพ จินตนาการถึงสร้างสรรค์ ที่มีความอบอุ่นเย็นสบาย และใช้เส้น (Line) เพื่อทำให้เกิดการประสาน กลมกลืนกัน (Transition) ด้วยการข้าของรูปทรงปราสาท แต่สร้างความแตกต่างกันโดยการ แปรเปลี่ยน (Gradation) ลักษณะทิศทางการเคลื่อนไหวของปราสาท เพื่อให้เกิดความขัดแย้ง (Opposition) และจัดวางกลุ่มรูปทรงปราสาทให้เกิดเป็นจังหวะ (Rhythm) ด้วยระยะและขนาดของ รูปทรงเล็กใหญ่ไม่เท่ากัน เพื่อให้เกิดเป็นความการเคลื่อนไหวและมีมิติให้แก่ตัวผลงาน

2. องค์ประกอบของศิลปะ ในส่วนของรูปทรง (Form) กับเนื้อหา (Content)

งานสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์ภาพพิมพ์ชุดนี้ ซึ่งเป็นศิลปะแขนงหนึ่งที่เป็นองค์ประกอบของทางทัศนศิลป์ สามารถสัมผัสรับรู้ด้วยการมองเห็นทางตา ในส่วนประเด็นที่จะกล่าวถึงนี้คือ องค์ประกอบของศิลปะที่เป็นโครงสร้างสำคัญอันประกอบไปด้วยส่วนที่เป็นรูปทรง (Form) และ ส่วนที่เป็นเนื้อหา (Content) ดังต่อไปนี้

2.1 รูปทรง (Form)

2.1.1 รูปทรงที่เป็นสัญลักษณ์ทางศิลปะ (Artistic Form)

ในการสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์ชุดนี้ ผู้สร้างสรรค์ได้ใช้รูปทรงของปราสาท โดยใช้เส้นในตัวงานเพื่อทำให้เกิดความเคลื่อนไหวและมีมิติ ด้วยวิธีการประสานกันของทัศนธาตุทางศิลปะดังต่อไปนี้

1.) สีและน้ำหนักอ่อนแก่ของแสงเงา (Color & Tone)

ผลงานศิลปะนิพนธ์ชุดนี้ผู้สร้างสรรค์ต้องการจะสื่อถึงอารมณ์ ความอบอุ่น เรียบง่าย แจ่มใส ของสรรค์ จึงได้แสดงออกด้วยสีและน้ำหนักเพื่อให้สอดคล้องกับลักษณะของรูปทรงที่ใช้ในการสื่อถึงความน่าทึ่งความคิดอันประกอบไปด้วยลีดต่อไปนี้

สีเหลือง แสดงความรู้สึก ความสุข ความเบิกบาน ความมีชีวิตชีวา แจ่มใส สดใส แสดงความรู้สึก ถึงการปลดปล่อยช่วยให้จิตใจสงบและอุดหนต่อ

ความรู้สึก

สีฟ้า แสดงความรู้สึก สงบเยือกเย็น เป็นอิสระ ปลดปล่อยส่วนบุคคล

สีขาว แสดงความรู้สึก ความบริสุทธิ์

สีดำ แสดงความรู้สึกความตาย ความเครียด ความทุกข์ น่ากลัว ลักษณะกลุ่มนี้สื่อถึงกล่าว ข้าพเจ้าได้นำมาประสานให้เป็นเอกภาพและกลมกลืนกันด้วยโทนสีและการขัดแย้งกันด้วยคำน้ำหนักอ่อนแก่ของสี

2.) ที่ว่าง (Space) ใน การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์ชุดนี้ ได้กำหนดที่ว่างคือส่วนที่เกิดจากพื้นที่ร่องอกของรูปทรงปราสาท

3.) เส้น (Line)

ผลงานศิลปะนิพนธ์ ชุดนี้ผู้สร้างสรรค์ได้สร้างเส้นโครงสร้างขององค์ประกอบทำหน้าที่กำหนดทิศทางการเคลื่อนไหวภายใน ภาพได้ แก่ เส้นโครงสร้างของรูปทรงปราสาท ลักษณะแนวตั้งจากของเส้าปราสาท และแนวอนของรูปทรงปราสาท จึงมีความขัดแย้งระหว่างแนวตั้งและแนวอน สร้างความขัดแย้งและมีเส้นแนวเฉียงเป็นตัวประสานกันในภาพ

บทที่ 4 ภาพประกอบที่ 1

2.1.2 รูปทรงทางวัตถุหรือวัสดุ (Material Form)

ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์ชุดนี้ วัสดุที่ผู้สร้างสรรค์ได้เลือกใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน คือกลิ่นวิธีภาพพิมพ์ สีน้ำมัน แผ่น Acrylic กระดาษขาวอาร์ตมัน

2.2 เนื้อหา (Content)

2.2.1 เรื่อง (Subject) หมายถึงสิ่งที่ผู้สร้างสรรค์งานศิลปะ นำมาเป็นจุดเริ่มต้น ในการสร้างสรรค์รูปทรงสัญลักษณ์ทางศิลปะเพื่อแสดงออกถึงความรู้สึกนึกคิด อารมณ์ ความสะเทือนใจ อันลึกซึ้ง ซึ่งเกิดจากจินตนาการภาพที่อยู่ภายในอกมา

ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์ชุดนี้ ซึ่งเป็นความเชื่อทางอุดมคติของพระพุทธศาสนา และเพื่อเป็นการยกระดับจิตใจของผู้คนในสังคม ให้ตระหนักรู้สำนึกรักในคุณธรรมของชีวิต ทำให้ผู้สร้างสรรค์นำมามีเป็นแนวคิดและแรงบันดาลใจในการศึกษา ค้นคว้า และสร้างสรรค์ผลงานภาพพิมพ์ที่มีรูปแบบเป็นอัตลักษณ์เฉพาะตน

2.2.2 แนวเรื่อง (Theme) หมายถึง เป็นส่วนหนึ่งขององค์ประกอบทางด้านนามธรรมของงานศิลปะที่เน้นความคิด (Concept) ของศิลปินที่มีต่อเรื่องหรือรูปทรง เป็นเนื้อหาสาระหรือแนวทางของการสร้างสรรค์มากกว่าเนื้อเรื่อง เช่น ความเดริ ศรัทธา การต่อสู้ดินแดน ความรัก ใน การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์ชุดนี้ มีแนวเรื่อง คือ ความเชื่อ ศรัทธา ทางพระพุทธศาสนา

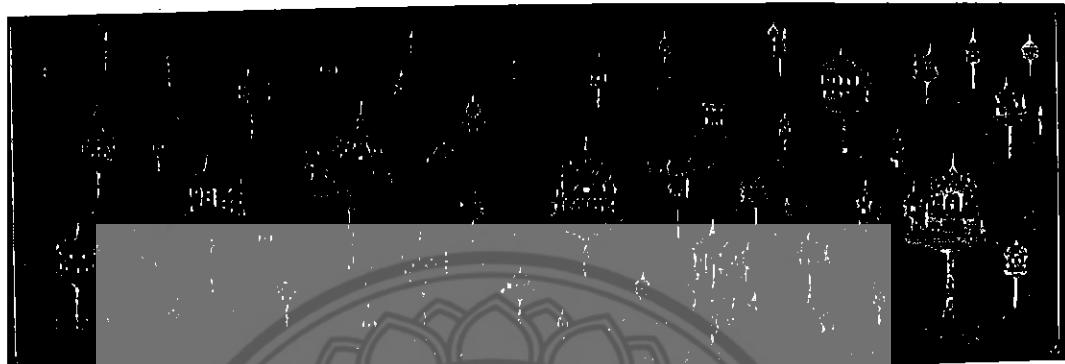
2.2.3 เนื้อหา(Content) คือ ความหมายของงานศิลปะที่แสดงออกผ่านรูปทรงทางศิลปะ (Artistic Form) เนื้อหาของงานศิลปะแบบรูปธรรม เกิดจากการประสานกันอย่างมีเอกภาพของเรื่องราว และรูปทรง เนื้อหาอาจแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

1) เนื้อหาภายใน หรือเนื้อหาทางรูปทรง ที่เกิดจากการประสานกันอย่างมีเอกภาพของหัวข้อที่เป็นเนื้อหาของรูปทรงโดยตรง การแสดงออกในผลงานสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์ชุดนี้ มีเนื้อหาที่เป็นส่วนที่ออกมายากภาษาในคือ ความเชื่อ ความศรัทธา ความเลื่อมใส ที่เกิดจากการประสานของขนาดรูปทรงและทิศทาง ของรูปทรงที่มีความความขัดแย้งด้วยขนาดของรูปทรง

2) เนื้อหาง่ายนอก ซึ่งมีอยู่เฉพาะในงานศิลปะแบบรูปธรรมที่มีเรื่อง เป็นเนื้อหาที่เป็นผลลัพธ์เนื่องจากเนื้อหาภายใน เป็นความหมายของเรื่องและแนวเรื่องที่แปลออกมาโดยรูปทรง ในผลงานสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์ชุดนี้ มีเนื้อหาง่ายนอกเป็นลักษณะงานแบบกึ่งนามธรรม (Semi-Abstract) โดยใช้สัญลักษณ์ในการสื่อความหมาย กล่าวคือ รูปทรงที่ปรากฏในผลงานสร้างสรรค์ยังคงมีเรื่องและแนวเรื่องบวกให้เข้าใจได้ว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับภพภูมิสวรรค์ ที่มีปราสาทเป็นหัวใจหลักของผลงาน

3) วิเคราะห์ทัศนะชาติ การสร้างสรรค์เอกภาพของรูปทรงและองค์ประกอบของศิลปะ

ภาพผลงานการสร้างสรรค์ศิลปะก่อนการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์

บทที่ 4 ภาพประกอบที่ 2

กลวิธี Drypoint & Paper block

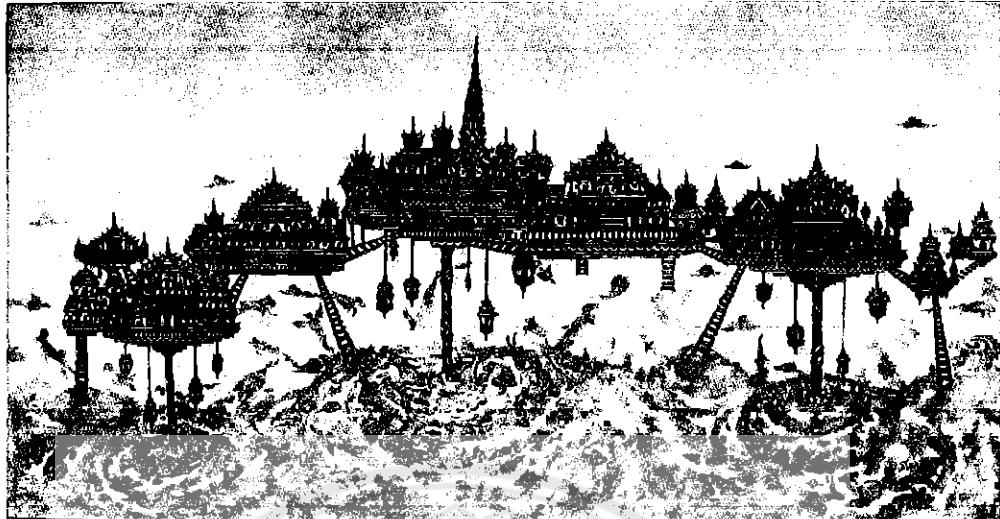
ขนาด 50x140 เซนติเมตร

บทที่ 4 ภาพประกอบที่ 3

กลวิธี Drypoint & Paper block

ขนาด 50x80 เซนติเมตร

บพที่ 4 ภาพประกอบที่ 4

กลวิธี Drypoint & Paper block

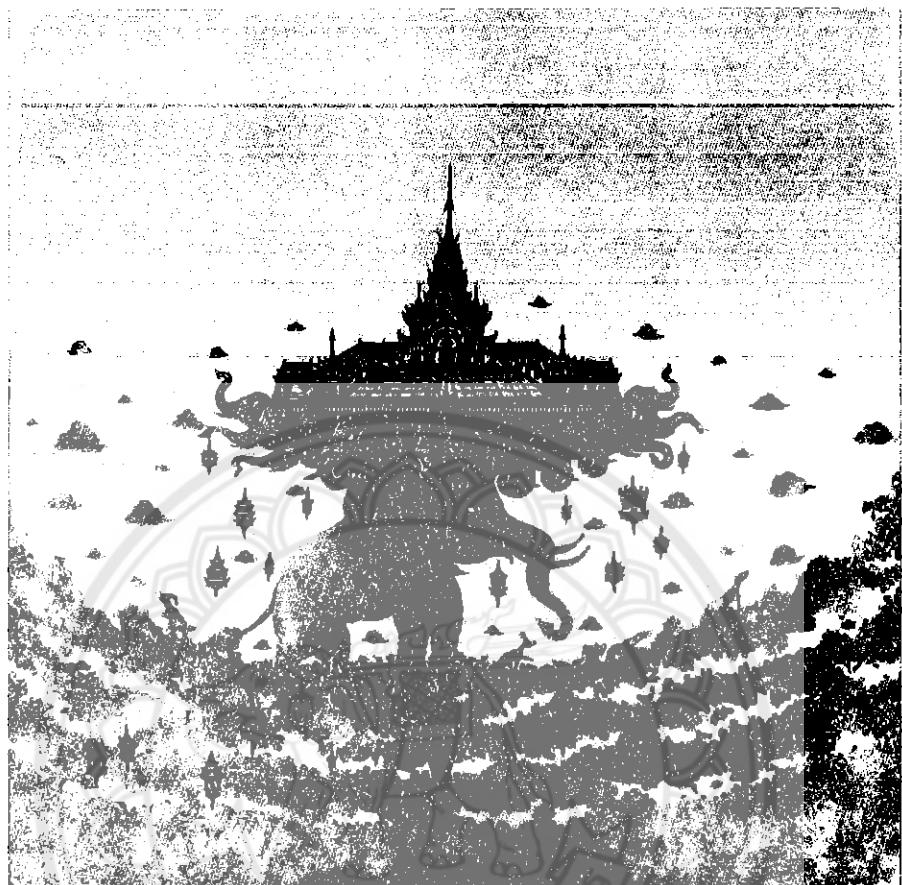
ขนาด 50x120 เซนติเมตร

บพที่ 4 ภาพประกอบที่ 5

กลวิธี Drypoint & Paper block

ขนาด 50x90 เซนติเมตร

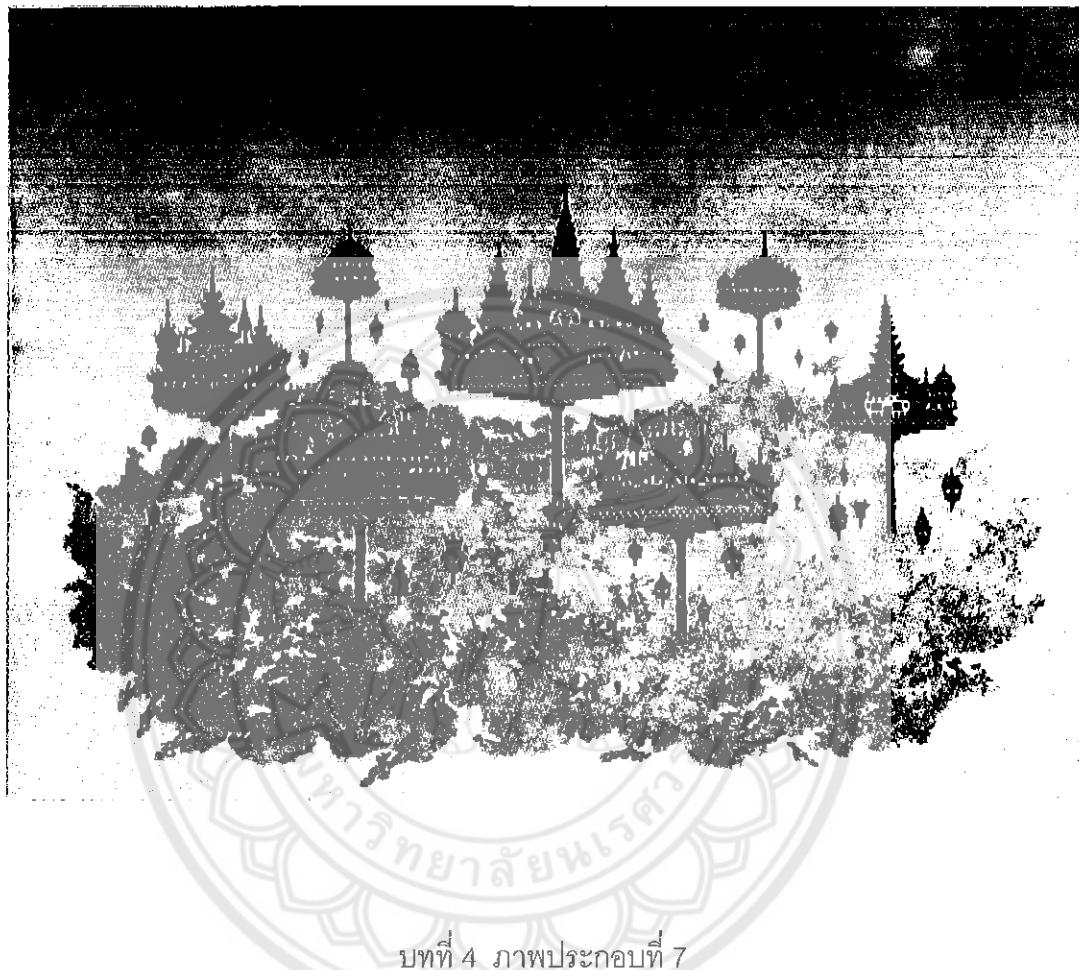

บทที่ 4 ภาพประกอบที่ 6

กลิ๊บ Drypoint & Paper block

ขนาด 60x60 เซนติเมตร

ภาพผลงานการสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์

บทที่ 4 ภาพประกอบที่ 7

ผลงานชุดที่ 1

ชื่อภาพ Heavenly Realm 1

กลวิธี Drypoint & Paper block

ขนาด 70 x 99 เซนติเมตร

บทที่ 4 ภาพประกอบที่ 8

ผลงานชุดที่ 2

ชื่อผลงาน Heavenly Realm 2

กลวิธี Etching & Aquatint

ขนาด 50.5x 63.5 เซนติเมตร

บทที่ 4 ภาพประกอบที่ 9

ผลงานชุดที่ 3

ชื่อผลงาน Heavenly Realm 3

กลวิธี Hardground & Paper block

ขนาด 50.5x 73.5 เซนติเมตร

3.1 หัวข้อ 3.1

3.1.1. เส้น ในการของผู้สร้างสรรค์ลักษณะของเส้นที่นำมาใช้ในงานมี เส้น โครงสร้างขององค์ประกอบทำหน้าที่กำหนดทิศทางการเคลื่อนไหวภายในภาพได้แก่ เส้นโครงสร้าง ของรูปทรงปราสาทที่มีลักษณะแนวตั้ง สร้างความขัดแย้งด้วยเส้นโครงสร้างแนวอนของฐาน ปราสาทและก้อนเมฆ ที่มีทิศทางแนวอนและเส้นวนของก้อนเมฆ ทำให้เกิดการประสานกันด้วย เส้นโครงสร้างของฐานปราสาทและก้อนเมฆ จึงเกิด ค่าน้ำหนักแสงเงาให้เกิดเป็นรูปทรง

3.1.2. ผู้สร้างสรรค์ได้กำหนดขอบเขตการใช้สีในผลงานมีดังต่อไปนี้

1 ความเป็นสี (Hue) ในผลงานของผู้สร้างสรรค์ใช้ สีโทนวรรณะเย็นและ อุ่น ตัวผู้สร้างสรรค์เองก็ได้เลือกใช้โทนสีเหลือง สีเขียวและสีฟ้า ที่มีระดับความเข้มอ่อนไม่เท่ากัน ของพื้นหลังของตัวผลงาน โดยใช้สีวรรณะเย็น ได้แก่ สีเขียว สีฟ้า และแทรกด้วยสีอุ่น ได้แก่ สีเหลือง สีส้ม

2 น้ำหนักของสี (Value) เกิดจากการใช้สีของแสงมาพสมทำให้สีดูอ่อนลงเพื่อกำหนดค่าน้ำหนักของส่วนที่ถูกแสงกระแทกกำหนดมิติ ความลึกตื้นใกล้ไกลในภาพ

3.1.3. พื้นผิว ลักษณะพื้นผิวที่นำมาสร้างสรรค์ภายในผลงานคือลักษณะผิวที่ทำ เที่ยมขึ้น ในส่วนที่เป็นก้อนเมฆรูปสีถึงการเคลื่อนไหว

3.1.4. ที่ว่าง ผู้สร้างสรรค์ได้กำหนดส่วนที่ว่าง 30 % คือส่วนที่เป็นบริเวณทาง ของห้องฟ้าสีเรียบๆ ให้ความรู้สึกเงียบสงบ และให้องค์ประกอบของภาพเกิดบรรยากาศของความ เป็นอากาศขึ้นในงาน

3.1.5. รูปร่าง ในผลงานของผู้สร้างสรรค์ใช้รูปร่างรูปทรงของปราสาท ในการ สร้างสรรค์ให้ประสานกลมกลืนกันเพื่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ

3.1.6. ขนาด ผู้สร้างสรรค์ได้กำหนดขนาดเล็กใหญ่ของรูปทรงปราสาทที่ไม่ เท่ากัน เพื่อกำหนดระยะความใกล้ไกลให้กับผลงานและกำหนดรูปทรงของปราสาท ให้มีขนาด ใหญ่เพื่อสร้างความเด่นให้กับผลงาน

3.1.7. ทิศทาง ในผลงานของผู้สร้างสรรค์เกิดจากเส้นของรูปทรงของปราสาท มีทิศทางทั้งแนวตั้ง แนวนอน แนวเฉียง

3.2 หลักการจัดองค์ประกอบทางศิลปะ

ในผลงานศิลปะนิพนธ์ ชื่อ สรรค์ภูมิหมายเลย 1 นี้ ผู้สร้างสรรค์สร้างเอกภาพ (Unity) ด้วยการใช้รูปทรงปราสาทโดยใช้สีวรรณะเย็น (Cool Tone) 95% แทรกด้วยสีวรรณะคุ่น (Warm Tone) 5% ประสานกลมกลืน (Transition) กันด้วยการซ้ำของรูปทรงและทิศทางตั้ง นอน เฉียงของปราสาทและแบบเปลี่ยน (Gradation) ไปด้วยขนาดเล็กในญี่ของรูปทรงเพื่อให้เกิดความขัดแย้ง (Opposition) ก่อให้เกิดเป็นจังหวะ (Rhythm) การเคลื่อนไหว ซึ่งในการสร้างความเป็นเด่น (Dominance) ด้วยรูปทรงของปราสาทที่มีทั้งขนาดใหญ่และขนาดเล็ก มีความเป็นสีและน้ำหนักของสีที่เข้ม จากกลวิธีทางขบวนการภาพพิมพ์

3.3 หลักการวิเคราะห์รูปทรง

ในผลงานศิลปะนิพนธ์ ชื่อ สรรค์ภูมิหมายเลย 1,2,3 นี้ ใช้รูปทรงปราสาท ในการประสานกลมกลืนกัน และขัดแย้งกันด้วยขนาดและสีเพื่อสร้างความเด่นให้กับผลงานของปราสาท และใช้รูปทรงอิสระ (Free form) คือก้อนเมฆ ในการสร้างความเคลื่อนไหวให้กับผลงาน

3.4 หลักการวิเคราะห์เนื้อหา

แนวความคิด ได้จากการเขียนทางพระพุทธศาสนาในเรื่องภาพภูมิสรรค์ โดยที่ผู้สร้างสรรค์ก็เป็นบุคคลหนึ่งที่นับถือพระพุทธศาสนา จึงมีความเชื่อเรื่องนี้โดยตรง จึงเกิดเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงาน

- แนวเรื่อง เกี่ยวกับภูมิสรรค์
- สัญลักษณ์ ปราสาทเป็นสัญลักษณ์ในการสื่อความหมายของภาพภูมิสรรค์ ซึ่งวimanปราสาทคือที่อยู่อาศัยของเทวดา ล้วนมีความวิจิตรดงามตระการตาตามจินตนาการที่ได้รับรู้หรือความเชื่อกันมา

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

การศึกษาค้นคว้าการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์ภาพพิมพ์ชุด สรวารค์ภูมินี ตามแนวทาง ขั้นตอนกระบวนการสร้างสรรค์ทั้งหมดที่ผ่านมาล้วนเพื่อนำเสนอความงามและความคิด และเป็นการเพิ่มประสบการณ์การทำงานทางความคิดต่อผู้สร้างสรรค์ให้เกิดการพัฒนางานทัศนศิลป์ต่อไปในอนาคต

ผลที่ได้รับจากการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์ภาพพิมพ์ชุดนี้ ทำให้ผู้สร้างสรรค์ เกิดการเรียนรู้และเข้าใจในกระบวนการและการแลกเปลี่ยนในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะเพื่อเป็นการตอบสนองแนวความคิดของผู้สร้างสรรค์ที่ได้ สืบทอดมาเป็นแนวคติประจำใจ จนเกิดความรู้เข้าใจของจิตใต้สำนึกร่วมกันในเรื่องของภาพภูมิสรวารค์ ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นความเชื่อทางพระพุทธศาสนา อีกทั้งเป็นการยกระดับจิตใจของผู้คนในสังคม ให้ตระหนักรู้ในคุณธรรมของชีวิต เพื่อให้ชีวิตอยู่อย่างสงบสุข และถ่ายทอดผลงานออกมายังเชิงสัญลักษณ์ ซึ่งมีลักษณะงานแบบกึ่งนามธรรมที่มีรูปแบบ เป็นอัตลักษณ์เฉพาะตน และนำมานับที่ก่อผลการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะไว้อย่างเป็นระบบในรูปเอกลักษณ์ศิลปะนิพนธ์

จึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าศิลปะนิพนธ์ในชุดนี้จะเกิดประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจในกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานทางภาพพิมพ์ และผู้สนใจทางศิลปะทั้งหลายตลอดจนผู้สนใจทั่วไปและจะได้นำไปศึกษาและดำเนินชีวิตให้เกิดแต่สิ่งดีกับการใช้ชีวิตที่เรียบง่าย โดยเมื่อท่านทั้งหลายปฏิบัติด้วยแล้วนั้นก็จะเกิดหนทางแสงสว่างเพื่อนำพาสู่เส้นทางแห่งชีวิตสืบไป

บรรณานุกรม

อมร ສົກຄະວິເຊຼາຮູງສົງ, (2542), ພຸທອະລີລົມໃນໂລກພຸທອສາສນາ, (ພິມພົດຮ້າງທີ່1), ນະຄອນປະເທດ:
ໂຮງພິມພົດທະນາຖາວອນກູງວຽກວິທະຍາລັບ.

ສູດ ນິມເສມອ, (2539), ອົງປະກອບຂອງສິລປະ, (ພິມພົດຮ້າງທີ່4), ກູງເທຍ:
ໂຮງພິມພົດທະນາຖາວອນກູງວຽກວິທະຍາລັບ.

ບຸญມື ພວງເພື່ອ, ພລາຍສິ່ງພຣະພູທົດເຈົ້າວີໄອນ්ສໄຕນີໄມ່ເຄຍພບ ຂີກມັນດີ ຝ່ອຍດີໄມ່
ເຄຍເຫັນ ທ່ານສ ດາວວິນໄມ່ເຄຍເຈົ້າ, (ພິມພົດຮ້າງທີ່3), ນະກຸບວິທະຍາລັບ
ບຸກສົງ ຈຳກັດ.

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ นายสุรชาติ อ่อนนวล
 เกิด 14 มิถุนายน 2534 จังหวัดอุทัยธานี
 ที่อยู่ 17 หมู่ 9 ตำบลบ้านไร่ อำเภอบ้านไร่ จังหวัดอุทัยธานี

ประวัติการศึกษา

- ประถมศึกษา โรงเรียนบ้านศาลาคลอง จังหวัดอุทัยธานี
- มัธยมศึกษา โรงเรียนบ้านไร่วิทยา จังหวัดอุทัยธานี
- ศิลปกรรมศาสตร์บัณฑิต ออกแบบทัศนศิลป์
- คณะ สถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกริก จังหวัด พิษณุโลก

ประสบการณ์

- 2555 - ศึกษาดูงานกับสาขาออกแบบทัศนศิลป์ เอกภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยเกริก ณ หอศิลป์กรุงเทพมหานคร, กรุงเทพฯ
- 2555 - ลงพื้นที่ในจังหวัดสุโขทัยกับสาขาออกแบบทัศนศิลป์ มหาวิทยาลัยเกริก ณ หมู่บ้านสุโขทัย, สุโขทัย
- 2556 - ฝึกงาน ณ V64 art studio, กรุงเทพมหานคร
- 2556 - ศึกษาดูงานกับสาขาออกแบบทัศนศิลป์มหาวิทยาลัยเกริก ณ สาขาวัสดุประชานิรภัย
- 2557 - นิทรรศการ “ศิลปินพนธ์ยอดเยี่ยม” ณ หอศิลป์สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ, กรุงเทพฯ